

Fiúvá fogadás 4. rész

(Adoption Part Four)

1960. május 22.e Jeffersonville, IN. U.S.A.

1 Neville testvér... jó napot, vagyis inkább estét kívánok a mi drága barátainknak. Örülünk, hogy újra itt lehetünk a gyülekezetben ma este. Egy kicsit meleg van, így megpróbálunk sietni és amilyen gyorsan csak lehet, egyből az Üzenetbe menni.

Először, van néhány bejelentenivalónk és egy különleges imakérés. Megkaptam a leveleiteket itt hátul, átadták, és egy testvérnő úgy érzi, hogy daganat van az agyában. És volt egy másik Louisville-ben, és egy másik szolgáló testvére, az édesapjának szívrohamja volt, és sokan vannak, sok beteg ember van a világban manapság. Sokan kérnek és biztos, hogy imádkozni fogunk értük, teljes szívünkben, hogy Isten segítsen rajtunk.

Általában a szolgálatomnak úgy kilencvenöt százaléka mindig ez; a betegekért való imádkozás, látjátok, de valahogy van egy kis látásom erről... Még mindig imádkozom a betegekért, ezt ne felejtsetek el! Ez határozottan ezzel jár. De ó, ha el tudunk jutni oda, ahol a gyülekezet megfelelően el van helyezve, akkor... és rendbe áll, azért, hogy munkálkodhassunk, látjátok. Össze kell rendeződnünk, látjátok, mindent összehozni.

Valami más ütötte meg a szívemet egy pár pillanattal ezelőtt. Amikor egy kis idős veterán férfi, az egyik karját szinte ellőtték, a lábát is szinte ellőtték... Most épp nincs itt, hogy halljon engem, de egy igazi nemes barát, név szerint Roy Roberson, az egyik gondnokunk itt a gyülekezetben, egy igazi keresztény úriember. Csak odalépett és azt mondta: „Branham testvér, ne feledkezz meg az elnökről!” Azt mondta: „Annyira megsajnáltam, ahogy kilépett a repülőgépből.” Látta őt a tévében. „Könnycseppek gördültek le az arcán és a szája félrehúzva.” Tudjátok, ő ott volt odaát Roy-jal és a többiekkel abban a csatában.

Nem számít, ha nem értesz vele egyet a politikában, még mindig az elnökünk. Igen, uram. Nekem... én nem vagyok se demokrata, se republikánus; keresztény vagyok. De én mondom neked, kétségkívül van egyfajta csodálatom Dwight Eisenhower elnök felé. Az biztos, hogy ő egy nagyszerű ember, én úgy gondolom. Ha újra indulna a választáson és én szavaznék, akkor újra őrá szavaznék. Így van. Az sem érdekelne, ha százéves lenne, akkor is őrá szavaznék, mert kedvelem. És emlékezzünk meg róla az imádságunkban ma este!

J.T., természetesen értékelem azt a szép összejövetelt, amit ti mind, te és Willard testvér tartottatok ezen a héten. Ha bementem volna oda az utcáról, azt mondtátok volna: „Rendben, Branham testvér, most tudod, *hát így-meg-úgy*.” De jobb volt csak ott

kint állni, és hallgatni titeket. Értitek? [Branham testvér nevet. – a szerk.] Rendben. Tehát, nagyon jó.

Van néhány ajánlatom egy pár gyülekezettől, hogyha szeretnétek azokat, ha készen álltok a pásztorolásra, ha megvolt a kiképzésetek, – én hiszem, hogy megvolt, – és mindenben meggyökereztetek. Van egy Oregonból, néhány Washingtonból, Kaliforniából és Arizonából, különböző helyekről. És ha valaha is szeretnétek egy gyülekezetet vagy ilyesmi, nos a legjobb hely, hogy innen kezdjétek, pont innen. És vannak lelkek mindenfelé, amelyek kiáltanak, még az indián rezervátumokban is, bárhová is szeretnétek menni. Csak tudassátok velünk, mert hiszem azt, fiúk, hogy ti már le vagytok horgonyozva. Így igaz. Egyszerűen csak szeretem látni, hogy ők ezt teszik.

Ott van Ruddell testvér, feljebb az úton. Lesz egy összejövetel nála pár nap múlva. Ruddell testvér egy ébredési alkalmat fog tartani. És emlékszem, hogy régen lökdöstem mindenfelé ezt a kis pajtást, próbáltam elérni, hogy belekerüljön az igába és prédikáljon. Annyira visszahúzódó volt. Azt mondta: „Egyszerűen csak nem tudok beszélni.” Hallanotok kellene őt. Ámen. Látod, nem is tudod, hogy mi mindent tudsz tenni, amikor hagyod, hogy a Szent Szellem megragadjon téged. Így igaz.

És Graham Snelling testvér Uticában, és Junior Jackson testvér ott lent... Úgy gondolunk mindnyájukra, mint a mi kis testvér-gyülekezeteinkre. Pontosan velünk együtt, mi mind együtt vagyunk. Mi nem különbözünk a tanainkban, a reményünkben, a céljainkban, a tanításainkban; egyek vagyunk. Együtt állunk, egyszerűen csak minden együtt. Egyszerűen csak egy gyülekezet vagyunk. És persze, szeretnénk, hogy szétszórtan legyenek; van néhány Afrikában, néhány Indiában és mindenfelé, az egész országban. Szeretnénk, hogy ott legyenek, terjesztve a Jó Hírt.

Látom ezeket a fiatal pajtásokat, ahogy mennek előre, mint J.T. Parnell testvér itt és Willard testvér és a többiek, amikor mennek előre, fiatal emberek, miközben én öregszen. Ha lesz még holnap, akkor ők lesznek a holnap emberei. Nem szeretném, hogy ez az Üzenet valaha is meghaljon. Az nem lehet. Ennek tovább kell élnie. És úgy hiszem, hogy már nincs túl sok időnk hátra, hogy ezt el tudjuk vinni.

És az a kisbaba, akiről azt mondták, hogy meg fog halni, láttam, hogy itt volt veled a gyülekezetben ma egész nap, testvérnő. Ez nagyon jó. Hálát adunk az Úrnak ezért, hogy az Úr irgalmas, kegyelemmel teljes. Csak hidd továbbra is azt, amit itt mondtunk neked, látod, minden rendben lesz.

Na most, élvezitek a tanítást? Szeretitek a tanítást? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.” – a szerk.] Ó, igazán azt gondolom, hogy az jót tesz nekünk. Ad egy kis pihenést a betegekért való imádságtól, látomásoktól és isteni gyógyítástól. Természetesen, most, ma este mi... Az alkalom után imádkozni fogunk a betegekért, újra, ma este. Mindig szeretnénk ezt megtenni, és bemeríteni bárkit, bármikor.

Hányan emlékeztek arra, amikor régen az elektromos távvezetéseket jártam? Mentem végig az elektromos távvezeték mentén, sokszor harminc mérföldet [kb. 50 km – a ford.] kellett egy nap megtennem a vadonon keresztül. Volt kétszáznyolcvan mérföldnyi [kb. 450 km] vezeték, amit végig kellett járnom. Ott mentem végig, kezemben az ingemmel és ó, annyira elfáradtam, ahogy mentem át azon a dzsungelen és a vadrózsa összevagdossott. Találkoztam egy öreg farmerrel és leültünk egy fa alá, beszéltem neki a Jézus Krisztus Nevében való keresztségről. Azt mondta: „Hát, mindig meg akartam keresztelkedni.”

Azt mondtam: „Nincs messze a patak.” És azt mondta...

Sokukat egyből odavittem és megkereszteltem őket Jézus Nevében. Mentem egyenesen végig a vezeték mellett, amennyire csak tudtam. Így igaz. Sokszor a régi munkásruhámban kereszteltem meg egyet, egyből, ahogy lejtöttem egy oszlopról. Ott fent dolgoztam az oszlopon; karbantartó is voltam, ott dolgoztam az oszlopon egy másik emberrel együtt, beszélgettem vele az Úrról. Azt mondta: „Nos, Billy, majd az egyik nap elmegyek a gyülekezetedbe és bemerítkezek.”

2 Azt mondtam: „Miért akarsz addig várni? Épp itt vagyunk a folyónál, pont’ itt van egy csomó víz.” Ragadd meg őket azonnal! Így van. Ez az az idő. Fülöp azt mondta...

3 Az eunuch azt mondta Fülöpnek: „Itt a víz, mi tart vissza bennünket?” Így van. Semmi. Ha készen vagy, akkor itt az idő. Ne adj esélyt az ördögnek, hogy valamit beékeljen oda! Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra! Lehet, hogy a holnap nem fog eljönni számodra. Emlékszem, egyszer én ezt tettem. Megtanultam a leckét. Valamit elhalasztottam, amit aznap kellett volna tennem és másnap már túl késő volt.

4 Na most, tényleg nem akarlak titeket itt tartani egész idő alatt. De egyszerűen csak annyira fel vagyok dobva, és nem tudom, annyira jól érzem magam, hogy szinte magamon kívül vagyok. Egyszerűen csak annyira jól érzem magam.

5 Most hajtsuk meg a fejünket egy pillanatra, mielőtt megközelítjük az Igét.

6 Mennyei Atyánk, Te vagy az élő Isten, aki örökké él. A nap, ami éppen lement, ugyanaz a nap, amit Dániel látott lemenni, amit Jeremiás látott lemenni, amit Ádám látott lemenni, amit Jézus látott lemenni. És ez ugyanaz a világ, amiben ők éltek, és amiben jártak és Te még mindig ugyanaz az Isten vagy.

7 Ma este sok kérdés van. Egy férfinak daganat van az agyában, egy testvérnő ugyanettől a dologtól fél. Te vagy az egyedüli remény, Urunk, ami csak van erre a dologra. Az a daganat rosszindulatúvá vált, nincs semmi, ami megállítsa. Ez messze kiment az orvosok kezéből. De ma este megyünk a kis parittyánkkal ezután a bárány után, hogy visszahozzuk az Atya nyájába. Az Úr Jézus Nevében irányítjuk az imádságunkat, hogy pusztítsa el az oroszlánt, a daganatot, a rákot, hogy legyenek biztonságban behozva a nyájba.

8 És mi, Istenünk, megemlékezünk ma este szeretett elnökünkről, Dwight Eisenhower testvérünkről. Ő irányította ezt a földet, Urunk, próbált távol tartani minket a háborútól. Megígérte, hogy a koreai háború befejeződik, ha bármit tud tenni ezért. Megígérte ezeknek az anyáknak, hogy visszahozza azokat a fiúkat. De azt mondta: „Részemről én ezt nem tudom megtenni. Erőfeszítéseket tehetek, de egyedül Isten az, akinek ezt meg kell tennie.” És Te vele voltál, Urunk, és ez most el van rendezve. Miért nem tudták ezt meglátni először is? Istenem, imádkozom, hogy segítsd meg őt! Áldd meg ezt a nemes lelket, Uram! És imádkozunk, hogy Te válaszd ki a következő vezetőt számunkra. A Te eleve elrendelt akaratod legyen meg, Urunk!

9 De az, Aki olyan nagyon érdekel bennünket ma este az államügyeink mellett, az a Te nagyszerű, dicsőséges Fiad, az Úr Jézus Krisztus, Aki eljön, hogy felállítson egy Királyságot, aminek nem lesz vége. Akkor egymásba fognak karolni, megszólalnak a trombiták és nem lesz többé háború. Szőlőskerteket fognak ültetni és esznek azoknak gyümölcséből. Házakat fognak építeni és lakni fognak azokban. És soha többé nem lesz gond ezek után.

10 Áldj meg most bennünket, ahogy közeledünk az Igéhez. És Atyám, Te tudod az okát, hogy én miért pont' ebből az Íráshelyből közelítem meg az Igét. Azért, mert úgy érzem, hogy Te akarsz, hogy ezt így tegyem, hogy ez a Te isteni akaratod, ez a Te rended, ez a... ez a napnak a rendje, hogy az emberek találják meg az ő helyüket és álljanak készen a csata órájára. Ahogyan a testvérünk imádkozta Feléd nemrég: „Ó Urunk, oly sokáig képeztél bennünket!” Most, Atyám, add meg a mi rangunkat! Helyezz el ott kinn bennünket abban, amit tennünk kell, hogy az Atya dolgaival foglalkozhassunk. Mert ezt a Te Fiad, Jézus Nevében kérjük. Ámen.

11 Csodálatos délutánom volt, ma délután beszéltem egy híres orvos ápolónőjével itt Louisville-ben. Hallottak az Úr dicsőséges dolgairól. Az édesapja orvos volt. Átjött és leült a szobámban ma délután, csak bejött, beugrott. Egy csodálatos személy; egy kicsit kemény, tudjátok, de olyan hűséges, igazi református, kezdjük azon, de úgy ment el, hogy könnyek csorogtak az arcán. Ó, én... Istennek vannak ilyenek mindenfelé, orvosok rendelőiben, nővérek között. Azt hiszem, nincs olyan nővér a Norton kórházban, akinek ne tettem volna bizonyosságot arról, hogy mit jelent az, ha megvan valakinek a Szent Szellem és ne kérdeztem volna meg, hogy be van-e merítkezve Jézus Nevében. Nem volt olyan orvos, akivel kapcsolatba kerültem, sehol, vagy semmi... Értitek?

12 Beszéljétek nekik Erről! Nincs sok időnk, testvér. Nem számít, mennyire nehéznek tűnik itt, csak várj, míg átjutsz oda, az utolsó lélegzetvételeddel odaát és meglátod, akkor majd azt kívánod, hogy bárcsak megtetted volna. Igen, uram. Ne várjatok addig az időig, tegyük meg most nyomban! Ez az az óra. Ó, ők talán nem értenek egyet, füstölögnek, és akadékoskodnak egy kicsit ezzel, de azt nem úgy értik. Igazából nem úgy akarják. Ők rendben vannak. Akadékoskodni fognak veled, de emlékezz, azt nem úgy értik. Azt nem úgy szánják. Lehet, hogy egyszerűen csak tanítottak nekik valamit és ahhoz ragaszkodnak,

így megérthetted az elképzelésüket. Ne vitatkozzatok velük, ne vitatkozzatok senkivel se, csak szeretettel vigyétek be őket egyenesen Ebbe! Aztán imádkozzatok értük!

13 Nos, úgy gondolom, a kilences versig jutottunk. Nem vagyok biztos benne. De ez elég messze van a harmadik fejezettől, ugye? De ó, számomra ez méz a sziklán! Arról beszéltünk... Na most emlékezzetek, hogy egy kis háttérrel kaphassunk újra! És most Neville testvér, figyelmeztess engem egy kicsit, ha én nem venném észre, hogy szalad az idő, hogy tudjak imádkozni a betegekért. Meg akarunk kapni minden kicsi részt, amit csak megkaphatunk. És ma este szeretnék egy oltárhoz hívást. Ezzel befejezve, amiből a maradék részt talán csak elolvasni tudom majd.

14 De ennek az a célja, hogy meglásd a pozíciódat Krisztusban, meglásd, hogy ez nem csak valami olyasmi, amibe belebotlottál, vagy valami, amit talán... kiéremeltél valahol, hanem ez az, amit Maga Isten tett érted. Nem az, hogy annyira jó voltál, hogy elmentél gyülekezetbe az egyik este, hogy egy szegény testvér odavezetett téged az oltárhoz. Ez nem az volt. Ez Isten volt, a világ megalapítása előtt elrendelt téged az Örök Életre. Amikor azon a napon odajutsz, nem csoda, hogy a negyven... a huszonnégynél letette a koronáját, mindenki letette a koronáját, mindenki arcra borult, semmit sem tudtak szólni, egy prédikátor se, egy vén se, senki se. Minden magasztalás a Bárányé! Isten Őbenne gyűjt össze mindent azon a napon. Ó, bárcsak fel tudnánk ismerni, hogy ki volt Az, Akit megfeszítettek. Na most a...

15 A nyolcas verssel kezdjük, hogy kapjunk egy kis háttérrel.

Melyet nagy bőséggel közlött velünk minden bölcsességgel és értelemmel;

Megismertetvén velünk az Ő akaratjának titkát...

16 „Az Ő akaratjának titka.” És emlékeztek, hogy mennyire erre vagyunk utalva? Hányan voltak itt ma reggel? Lássuk csak... Ennél ragadtunk; „az Ő akaratjának titka.” Na most, ez nem csak egy kis dolog, mivel ez egy titok. Isten akarata egy titok. És minden embernek a saját maga számára kell kikutatnia Isten akaratát, Isten titkát.

17 Hogyan tudjuk meg? Pálnak tudtára lett adva. Azt mondta, hogy nem tanácskozott egy emberrel sem, testtel és vérrel. Nem ment iskolába, szemináriumba. Neki ahhoz semmi köze nem volt. De ő... Jézus Krisztus nyilatkoztatta ki neki, Akivel találkozott a damaszkuszi úton, egy Világosságban, mint egy Tűzoszlop, és Az elhívta őt. Elment Arábiába és ott lakott három évig. Ó, el tudod képzelni, hogy micsoda idő volt az, Egan testvér? Pál három évig ott lent Arábiában, bérelt egy kis épületet valahol, föl-le járkált azokkal a régi tekercsekkel. Nekik még nem volt meg az új; azokat többségében Pál írta. Pont ezekben a régi tekercsekben volt, hogy Isten kezdetben hogyan rendelt el bennünket az Örök Életre. Hogyan küldi el Jézust, hogy az Ő áldozatán keresztül jogunk lehessen az Élet Fájához. „Aiket Ő eleve ismert, el is hívott; akiket elhívott, azokat már megigazította; akiket megigazított, azokat már meg is dicsőítette.” Isten a világ kezdetén elrendelt bennünket a fiúvá fogadásra. Most az egész teremtet világ nyög, várja Isten

fiainak megjelenését. Ó, el tudom képzelni, hogy Pál remekül érezte magát. Szerettem volna ott lenni vele. Ti nem?

18 Tehát azt mondta itt: „Megismertette velünk a titkot.” Legyen csak rajtad a Szent Szellem valamikor és kezdj el Azzal együttműködni, és figyeld, hogy ez hogyan megy! Ma délután volt harminc percem, hogy tanulmányozzam és hogy átnézzem a leckét; talán annyi sem, a felét mondanám, tizenöt perc az alkalmak között. És sietnem kellett, azt gondoltam: „A titok, mennyire titokzatos!” És az Írások visszavittek engem az Ószövetségbe, aztán vissza át az Újszövetségbe; valamit összekötött és láttam az Ő Eljövetelének titkát, az akaratának titkát, a titkot, hogy együtt ülünk... Emlékezzetek, ezt nem lehet tanítani semmilyen szemináriumban. Ez egy titok. Nem tudhatod ezt tanultság által, teológia által. Ez egy titok, ami el volt rejtve a világ alapítása óta, várva Isten fiainak a megjelenésére.

19 Mondd meg nekem, testvérem, mondd meg nekem, testvérnőm, hogy mikor volt az ideje Isten fiai megjelenésének, ha nem éppen a mostani időben? Mikor volt valaha olyan idő a történelemben, amikor bemutatják az egész természet megváltásának idejét? A természet, maga a természet nyög és várja a megjelenés idejét. Nos, az engesztelés megtétele előtt, a Szent Szellem kitöltése előtt, az egész Ószövetség előtt, ott végig, nem lehettek megjelenések. Annak várni kellett eddig az időig. Nos, már minden dolog elő lett hozva, jön és formálódik a csúcscsőhöz, Isten fiainak megjelenéséig, ami visszatér, és Isten Szelleme jön ezekbe az emberekbe, annyira tökéletesen, míg a szolgálatuk olyan közel lesz Krisztuséhoz, hogy az össze fogja kötni Őt és a Gyülekezetét.

20 Hányan tanulmányoztátok valaha a piramisok történetét? Azt hiszem, talán egy hölgy emelte fel a kezét. Rendben.

21 Isten három Bibliát írt. Egyikük a csillagjegyek voltak az égen, ez az első Biblia. Hogy az ember felnézzen és észrevegye, hogy Isten onnan felülről van. Kövesd a csillagjegyeket! Tanulmányoztad azt valaha is? Megad minden korszakot, még a rák korszakát is. Megadja a kezdetet, az első... Krisztus születését. Mi a csillagjegyek első képe? A szűz. Mi az utolsó kép? Leo, az oroszlán. Krisztus első és második Eljövetele, ez mind meg van írva ott abban.

22 Aztán a következő Biblia kőbe lett írva, úgy hívják, „piramisok.” Isten írt a piramisokba. Ha tanulmányozzátok azokat, figyeljétek meg, az ősi történeteket és háborúkat, hogyan építették azokat az özönvíz pusztítása előtt.

23 A harmadikat papírra írták, a Bibliát, az eljövendő nagy, okos, értelmi világ számára. Na most, ahogy Isten haladt végig a korszakokon, most Leónál, az oroszlánnál vagyunk. A piramis lezárásánál vagyunk. A Jelenések Könyvének végénél vagyunk, az utolsó fejezetnél. A tudomány azt mondja, hogy három percre vagyunk éjfélről. Ó, gondolkozz el azon, hogy hol vagyunk!

24 És figyeljétek, vegyükt a piramist, ez egyszerű. Úgy halad, mint egy háromszög.

25 Amikor lent voltunk a gyülekezet korai korszakát elkezdve, a reformáció után Luther idejében, egy ember, ha csak azt mondta, hogy keresztény, számára az életet vagy halált jelentett. Megölték csak azért, mert azt mondta, hogy ő keresztény. Ezért üldöztetésen keresztülmenni... Minden korszakban, minden időben volt üldöztetés. „Mindaz, aki istenfélő módon akar élni Jézus Krisztusban, üldöztetést fog szenvedni.” Luther korában szörnyű dolog volt azt mondani, hogy „lutheránus.” Téged fanatikusnak gondoltak és halálra adhattak. Sokszor őket máglyára vetették, megégették, minden ilyesmi, a lutheránusokat.

26 Azután a gyülekezet szűkült, mint a piramis. Eljutott a kegyelem következő lépéséhez, ami a megszentelődés. Wesley ideje, amikor ellenszegült az anglikán egyháznak, tanította a megszentelődést. Ez újra kisebbségbe jutott, és azt mondták rájuk, hogy „egy csomó fanatikus”.

27 Hányan vannak itt, akik metodisták voltak egykor vagy valamikor kapcsolatban voltak a metodista egyházzal? Az emberek fele itt. Tudtátok, hogy a metodista egyháznak egyszer majdnem megvolt a Szent Szellem? Egyszer elmentem egy metodista gyülekezetbe, és láttam, ahogy a padlóra esnek, és vízzel locsolgatják az arcukat, és legyezővel legyezik őket, hogy távol tartsák a Szent Szellemet, hogy eljöjjön rájuk. Így igaz. Nos, ez az igazság. Ott lent, Kentucky hegyei között nálunk voltak metodisták. Ti, srácok, ott kint, gyülekezethez csatlakozók vagytok. Nálunk voltak metodisták és baptisták akkor régen. Letérdeltünk az oltár elé és addig vertük hátba egymást, amíg kaptunk valamit. Valamin átmentünk és máshogyan éltünk azután.

28 De most csak előrejössz, a nevedet beírják a könyvbe és azt mondogd: „Metodista vagyok.” És hozzák a sószórót és egy kis vizet hintenek rád és ennyi az egész. Szórakozni jár továbbra is, rövidnadrágot hord, sminkeli magát, lóversenyekre jár, fogadásokat köt, szerencsejátékozik, nyerő-automatákon játszik meg minden más, és még mindig egy jó metodista, látjátok. Ez nem metodista. Ez csak egy gyülekezethez csatlakozó. Így igaz. Baptisták, ugyanígy, presbiteriánusok, ugyanezen a módon.

29 Ahogy David duPlessis mondta: „Unokák. Istennek nincsenek unokái.” Istennek soha nem volt unokája. Neki fiai vannak, nem unokái. Így igaz. Te... És azok az emberek, akik azért jönnek be a metodista egyházba, a pünkösdi egyházba vagy baptista egyházba, mert az apukátok vagy anyukátok pünkösdi volt vagy baptista, akkor ti unokák vagytok. Ők fiak voltak. Ti unokák vagytok, látjátok. Tehát Istennek nincs semmi ilyen. A gyülekezetnek sok ilyen van, de Istennek nincs.

30 Tehát, figyeljétek ezeket, végig, ahogy eljut oda, ahogy ez kisebbséggé válik, a gyülekezet. Eljött a pünkösdi kor. Ez bizonyosan levágott egy csomó bütyköt. Aztán mit csinált? Egyszerűen hátrahagyta a metodistákat és lutheránusokat.

31 Most, a Szent Szellem egyenesen továbbment a pünkösdi korszaktól. Mit csináltak? Szervezkedtek, az lett belőlük, hogy „Mi az Isten Gyülekezete vagyunk.” „Mi az Egység hívők vagyunk.” „Mi Kettősség hívők vagyunk.” „Mi az Isten Egyháza vagyunk.” „Mi ez,

vagy az vagyunk. Te nem tartozol ide, nem mehatsz a Mennybe, hacsak a neved nincs benne a mi könyvünkben.” Ó, micsoda butaság! Nem érdekel, hogy baptista, metodista, vagy református vagy, a neved akkor lesz az Élet Könyvében, amikor Isten teszi azt oda. Ha el voltál rendelve Örök Életre, akkor Isten hívni fog téged valami úton-módon, így vagy úgy. Biztos, hogy hívni fog. „Mindaz, akit az Atya Nekem adott, Hozzám fog jönni.” Nem számít, hogy milyen egyházhoz tartozol, annak semmi köze ehhez. De a felekezet sohasem fog tenni semmi jót neked, de lehet, hogy nagymértékben akadályozni fog abban, hogy Istennel továbbmenj, semmi mást nem fog tenni. Csoportosít téged egy csomó hívővel és hitetlennel. Természetesen mindenfelé ebbe botlasz, ahová mész és még a Mennyben is ez volt. Tehát, az rendben van, de te a felekezetedre nézel. Nézz Jézusra, Ő az, Akire nézni kell!

32 Tehát ahogy egyenesen eljutunk a... Nekik volt... Hányan... Azt hiszem ez az asszony itt felemelte a kezét, hogy tanulmányozta a piramisokat. Tudjátok, a piramis sohasem lett befedve, ugye? A csúcskő soha nem lett ráhelyezve. Soha, még csak meg sem tudták találni azt. Nem is tudják, hogy mi történt azzal. Miért? Miért nem lett a zárókő rátéve, a csúcskő, a teteje? Azért, mert Ő el lett utasítva, amikor eljött. Ő volt az elvetett Kő. Így igaz. De be lesz fedve. Így van. És azoknak a köveknek, amelyek a Csúcskőhöz illeszkednek körülötte, olyan köveknek kell lenniük, amik annyira teljesen olyanok lesznek, mint az a Kő, hogy az illeszkedni fog, összeáll, mindenfelé. A piramis olyan tökéletes, hogy egy pengét sem tudsz betenni azok közé, ahol azok a kövek együtt vannak. Milyen csodálatos építészet! Némelyikük több száz tonnát nyom, ott fenn a levegőben és olyan tökéletesen együtt vannak.

33 Isten ilyen állapotba hozza a Gyülekezetét. Tökéletesen össze vagyunk illesztve, egy szívvel, egy indulattal. Nos, valaki azt mondja: „Hát a lutheránusoknak akkor régen semmijük sem volt.” Nehogy azt hidd! A lutheránusok ugyanúgy elő fognak jönni a feltámadásban, mint ahogy a többiek elő fognak jönni a feltámadásban. Baptisták, reformátusok, Istennek minden gyermeke elő fog jönni abban a feltámadásban. Ez az oka, hogy manapság azt mondják az emberek: „Ő, lesz egy elsőprő ébredés, ami kimegy itt és meg fog menteni száz millió pünkösdit. Ők mind meg lesznek mentve és mennek az Elragadtatásba.” Tévedsz. Az Elragadtatásban százezrek lesznek, így igaz, de ők hatezer évnek a megváltottjai lesznek, hatezer évig visszamenőleg. Egy ember úgy jár a Világosságban, ahogy az a Világosság eljön hozzá, átmegy a hidakon, amikor azokhoz ér. Na most, ha elutasítja Azt, akkor sötétségben marad. De ha megy tovább...

34 Nos, figyeljétek, akkor az Úr Jézus Eljövetele olyan közel van, hogy a Szellem innen, lentől... épp csak megigazulás, megszentelődés, Szent Szellem keresztség, és most egyenesen a Csúcskő eljövételének az idejébe. A Gyülekezetnek annyira tökéletesen olyannak kell lennie, mint Krisztus, míg Krisztus és a Gyülekezet egyesülni tud; ugyanaz a Szellem. És ha Krisztus Szelleme van benned, Az arra készlet, hogy éld Krisztus életét, viselkedj Krisztus élete szerint és cselekedd Krisztus cselekedeteit. „Aki hisz Énbennem, az

is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket Én cselekszem.” Jézus mondta így. Látjátok? Nekünk lesz egy... eljön egy olyan szolgálat, ami pontosan olyan lesz, mint Krisztus élete. Mit azonosít ez a szolgálat? Az Úr Eljövételét.

35 Nézzétek meg a világot ma, és figyeljétek, mit mond Hruscsov, és mindezek a nagy dolgok; nagy világméretű konfliktusok vannak közel, bármikor egy pillanat alatt porrá lehet. Így igaz. És ha így van, akkor tudjuk, hogy ez közel van. Bármelyik józan ember olvashatja az újságban vagy hallhatja a rádión, és tudhatja, hogy közel van. Nos, emlékezzetek, Krisztus eljön a Gyülekezetéért mielőtt ez megtörténne. Tehát mennyire közel van az Úr Jézus Eljövétele? Talán mielőtt még véget érne ez az összejövetel ma este. A végidőben vagyunk. Ez biztosan igaz.

36 Figyeld a gyülekezetet, ahogy jött, ahogy mozdult! Csak gondolkodjatok ezen, ti történészek, akik tanulmányozzátok a történelmet! Csak figyeljétek a lutheránus egyházat a megigazulás alatt, ahogy frissen kijött a katolicizmusból, figyeljétek, ahogy az mozdult! Azután figyeljétek, ahogy Wesley egy kicsit közelebb jön a megszentelődésben, beleszöve az Írásokba. Figyeljétek ezek között Wesley-t! Azután a következő dolog, ami jön, a pünkösdi korszak. A pünkösdi korszak az ajándékok helyreállításával, szellemi ajándékokkal. Na most, figyeljétek ezt a korszakot, ami jön egyenesen a Csúcskőhöz! Értitek, hogy mire gondolok? Az Úr Eljövétele, a megismertetés. Isten és minden teremtmény várja, hogy a gyülekezet megtalálja a saját helyét.

37 Baj manapság... szinte mindenkivel, akivel találkoztam. Engem kifektettek, volt egy... Kivizsgálásra kellett mennem, tudjátok, ha tengerentúlra megyünk, ti misszionáriusok és ilyenek, tudjátok ezt. Amikor kivizsgáláson voltam, kivittek a szobából és ittam azt a kis... nekem úgy nézett ki, mint egy tészta, vagy kása, vagy mi, és meg kellett innom. És kimentem oda, leültem, vártam egy fél órát, hogy meglássák, vajon kiment-e a gyomromból vagy sem. Átnéztem a túloldalra és ott volt egy kis asszony, úgy nézett ki, mint aki a halálán van. Ő annyira... ..a kis kezei és kis lábai. Csak mentem tovább, egyik embertől a másikig, egyik embertől a másikig, hogy közel jussak hozzá, míg eljutottam oda, ahol ő volt. Úgy nézett ki szegény, mint aki a halálán van. És közელmentem hozzá, azt mondtam: „Bocsásson meg, hölgyem.”

Azt mondta: „Üdvözlöm.” Ó, hát annyira beteg volt!

Megkérdeztem: „Mi a baj?”

38 Azt mondta: „Elmentem Tucson-ba meglátogatni a lányomat. Megbetegedtem és nem tudnak rájönni, hogy mi a baj.”

39 Azt mondtam: „Szeretnék egy dolgot megkérdezni Öntől.” Azt mondtam: „Evangéliumi prédikátor vagyok. Ön keresztény? Készen áll elmenni, ha eljön az óra?”

Azt mondta: „Ilyen-és-ilyen egyházhoz tartozom.”

40 Azt mondtam: „Nem ezt kérdeztem öntől. Keresztény ön, betöltve Isten Szellemével és készen áll elmenni, amikor Ő hívja?” Az asszony azt sem tudta, hogy miről beszélek. Értitek? Ó, milyen sajnálatos, ahogy a világ kinéz manapság!

41 Tehát, „megismertette velünk az Ő akaratjának titkát,” az eljövotelt... Hadd olvassak nektek valamit! Odaát azt olvastam... Lapozzunk most az „Ő akaratjának titkához”! Lapozzunk a Zsidókhoz írt levélhez egy percre, a Zsidókhoz írt levél 7. fejezete, azt hiszem, ez az. Szeretnék felolvasni nektek valamit, amitől egyszerűen csak annyira jól érzitek majd magatokat, amikor arra gondolunk, hogy mennyei helyeken ülünk együtt. Zsidók, 7. fejezet.

Mert ez a Melkisédek, (Nos, figyeljétek!) Sálem királya, a felséges Isten papja...

42 Tehát mi a titok? Itt van a titok, figyeljétek! Ki ez a Személy, „megismertette az Ő akaratjának titkát,” ki ez a Melkisédek? Megvárok mindenkit; még lapozzák a Bibliákat. Zsidók, 7. fejezet. Pál ugyanerről az emberről beszél a Galatákban.

Mert ez a Melkisédek, Sálem királya, a felséges Isten papja... Aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámmal találkozáskor, őt megáldotta;

Akinek tizedet is adott Ábrahám mindenből, aki elsőben is magyarázat szerint igazság Királya... azután pedig... Sálem Királya is, (Ki ez a Személy?) azaz, békesség Királya;

Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs...

43 Ki volt ez az Ember? Ki volt Ő? Soha nem volt apja, soha nem volt anyja, soha nem volt kezdete, soha nincs olyan idő, amikor meghalna. Találkozott Ábrahámmal, aki királyok leveréséből jött. Mit csinált? Elment Lót után, az elveszett testvére után, hogy visszahozza. És leverte a királyokat; azokat a királyokat, azt hiszem tíz-tizenöt királyt és a királyságaikat. Ábrahám felfegyverezte a szolgáit, elment utána, elkülönítette magát éjszaka, látjátok, amikor elkapta őt éjszaka. Ó, testvér, most mi sötétségben munkálkodunk, az egyetlen Világosságunk az Evangélium Világossága. De ő elválasztotta magát, megragadta és visszahozta! És a visszaúton, miután vége volt a csatának!

44 Menjünk az I. Mózes 14-hez, csak egy percre, hogy tisztábban megértsük a történetet. Menjünk át ide, az I. Mózeshez... Azt hiszem a 14-es, I. Mózes 14. Igen, vegyük az I. Mózes 14:18-cal kezdve. Kezdjük egy kicsit azelőtt. Kezdjük itt, igen, a 18-as verssel, I. Mózes 14:18. „És Melkisédek...” Tehát itt van Ábrahám, visszatérőben a királyok leveréséből. Visszajött, a visszavezető úton hozza vissza Lót és azokat az embereket, akiket elvittek. Mindet!

45 Mint Dávid, aki elment és fogta... Mit csinált Dávid? Fogta a kis parittyát, elment és kiragadta azt a kis bárányt az oroszlán szájából. Gondoljatok bele, egy parittyával menni a bárány után! Ki csinálna ilyet az égvilágon? Mondjátok meg nekem, hogy melyikőtök tenne ilyet? Emeljétek fel a kezeteket! Én hamar elmondom nektek, hogy tévedtek. Nem

láttad, hogy én felemeltem volna a kezemet. Nem, még egy háromszázhatossal se mennék utána, aligha. De ő utánament egy parittyával, egy kis bőrdarab két madzaggal, megforgatva. Mert... És amikor eljött Góliát ideje, hogy dicsekedjen, elment Góliát után és azt mondta: „A Menny Istene megengedte nekem, hogy kiszabadítsam a bárányt az oroslán szájából és a medve szájából.” Tudta, hogy az nem a parittya volt. Ez Isten Ereje volt, ami vele ment. Ő volt az, Aki visszahozta a bárányt.

46 És mi erről beszélünk ma. Istennek vannak Dávidjai errefelé, igen, uram, akik az Atya juhait legeltetik. És néhanap eljön egy daganat, vagy rák, vagy valami, és azon már nem tudnak segíteni az orvosok. Az nem fogja megállítani azt a Dávidot, egyenesen ki fog menni azután a pajtás után egy kis parittyával; azzal, hogy „Kérjétek bármit az Én Nevemben, és az megadatik nektek.” Nem számít, ha az orvosok nevetnek, mindenki más gúnyt űzhet belőle, ő akkor is utána fog menni és visszahozza azt a bárányt a nyájba. Igen, uram. „Ő Isten gyermeke, vedd le róla a kezedet!” Lecapta azt az oroslánt, amikor az oroslán felkelt, megragadta a szakállánál fogva, és megölte; egy ici-pici, pirosposzsgás fiú, talán negyven-negyvenöt kiló.

47 Figyeljétek! Melkisédek, Sálem Királya, ami a Békesség Királya, ami valójában Sálem, szemközt fekszik a hegyen. Ez Jeruzsálem Királya volt. Pontosan Ő volt az, Jeruzsálem Királya. Amit, Jeruzsálemet először Sálemnek hívták, ami békesség; ez volt Jeruzsálem először, mielőtt Jeruzsálemnek nevezték. Ő volt Jeruzsálem Királya. Ő volt az igazságosság Királya, a békesség Királya, Sálem Királya. Nem volt apja, nem volt anyja, nem volt napjainak kezdete, nem volt életének vége, nem volt nemzetsége. Ó, ó, ó! Ki ez a Személy? Figyeld Őt! Miután vége volt a csatának, miután kivívták a győzelmet, figyeld, mit mondott: „És Melkisédek...” I. Mózes 14. fejezet 18-as vers.

Melkisédek pedig, Sálem királya kenyeret és bort hozta: ő pedig a Magasságos Istennek papja volt.

És megáldá őt, és monda, Áldott legyen Ábrám a magasságos Istentől, ég és föld teremtményétől:

Áldott a Magasságos Isten, aki kezédbe adta ellenségeidet. És tizedet ada néki mindenből.

48 Olvassuk egy kicsit tovább!

És monda Sodoma királya Ábrámnak, add nekem a népet, és a jószágot vedd el magadnak.

És monda Ábrám Sodoma királyának: Felemeltem az én kezemet az Úrhoz, a Magasságos Istenhez, ég és föld teremtményéhez,

(Figyeljétek most, hogy hogyan zárja ezt rövidre, hogyan adta ezt neki elő!)

Hogy én egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, a mi a tiéd, hogy ne mondjad: Én gazdagítottam meg Ábrámot.

Semmi egyebet, csupán a legények élelmét...

49 Figyeljétek ezt a Melkisédeket, amint találkozott Ábrahámmal, aki visszatért a királyok leveréséből! Isten titka most meg van ismertetve! Ki volt Ő? Senki... Nem tudják megtalálni a történelemben, mert Neki nem volt apja, nem volt anyja, nem volt az idejének kezdete, nem volt olyan idő, hogy meghalt volna, tehát Ő még mindig életben van. Neki soha nem volt kezdete, tehát nem lehetett senki más, csakis El, Elah, Elohim; az Önmagában létező, az Önmagában fennálló, Mindenható Isten!

50 Jézusnak volt Atyja, Jézusnak volt anyja; Jézus napjainak volt kezdete, Jézus földi életének volt vége. De ennek az Embernek nem volt sem apja, sem anyja. Ámen. Sem apja, sem anyja. Jézusnak volt Apja is és anyja is. Ennek az Embernek nem volt sem apja, sem anyja. Ámen. És mit csinált miután vége volt a csatának, miután Ábrahám elfoglalta a pozícióját?

51 Miután a Gyülekezet elfoglalja a pozícióját, el vagyunk hívva a fiúvá fogadásra, a Szent Szellem által. És amikor minden ember elfoglalja a pozícióját, amire Isten hívta, hogy tegye, és megáll az út végéig, megy az elveszettek után.

52 Először is Pál kivesz minden ijesztést ebből, így most: „Ha el vagy hívva, és ha az nem csak értelmi felindulás nálad valamiféle teológia által, ha igazán a Szellemtől születél, akkor Isten elrendelt téged még a világ megalapítása előtt, beletette a nevedet a Bárány Életkönyvébe és most együtt ülünk mennyei helyeken Krisztus Jézusban. Egy szent nép, egy szent nemzet, különleges nép, királyi papság, szellemi áldozatokat ajánlva Istennek, ami az ajkaink gyümölcse, ahogy dicsőíti az Ő Nevét.”

53 Az emberek bejönnek és azt mondják: „Azok az emberek örültek.” Biztos, hogy azok; Isten bölcsessége bolondság az embernek és az ember bölcsessége bolondság Istennek. Ezek ellentétesek, egyik a másikkal.

54 De egy gyülekezet igazán betöltve Isten Szellemével, telve Isten erejével, együtt ülve mennyei helyeken, szellemi áldozatokat ajánlva fel, Isten dicsőítését, amint a Szent Szellem mozdul közöttük, megítéli a bűnt, megnevezi közöttük azt, ami helytelen, helyreigazítja, nyílttá és egyenessé teszi. Miért? Az a véres Áldozat mindig Isten Jelenlétében van.

55 Most emlékezzetek, ezt átvettük ma reggel. Nem a Vér mentett meg téged, a Vér megmentve *tartott*. De kegyelemből lettél megmentve, hit által, hogy hiszed Ezt. Isten kopogtatott a szíveden, mert eleve elrendelt téged. Te felnéztél, elhitted és elfogadtad azt. Most a Vér engesztelést végez a bűneidért. Emlékezz, azt mondtam: „Isten nem kárhoztatja a bűnöst azért, mert bűnt követ el.” Az egy bűnös, kezdjük azon. Ő a keresztényt kárhoztatja azért, mert bűnt követ el. És mivel kárhoztatja őt, Krisztus elvette a mi kárhoztatásunkat. Tehát nincs kárhoztatás azok számára, akik Jézus Krisztusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint. És ha bármi rosszat teszel, az nem szándékos. Te nem vétkezel szándékosan. Egy ember, aki szándékosan vétkezik, kimegy és szándékosan bűnt követ el, sohasem jött még be abba a Testbe. De egy ember, aki már benne van, az halott és az élete el van rejtve Istenben Krisztuson keresztül, el van

pecsételve a Szent Szellem által, és az ördög még csak meg sem tudja találni, ő annyira messze mélyen bent van ott. Neki ki kell jönnie onnan, mielőtt az ördög valaha is el tudná kapni. „Mivel meghaltatok!”

56 Mondd azt egy halott embernek, hogy ő egy képmutató és figyeld, hogy mi fog történni! Rúgj bele az oldalába és mondd neki: „Te öreg képmutató, te,” – és ő nem fog szólni egy szót sem. Így van, csak ott fog feküdni.

57 Egy embert, aki halott Krisztusban, nevezhetsz képmutatónak, nevezheted bárminek, aminek csak akarod, sohasem fog kiállni ezzel kapcsolatban. Annyit tesz, hogy elhúzódik valahová és imádkozik érted. Így igaz. De, ó, néhányuk nagyon is életben van. Ezt gondolom arról, hogy nekünk halott embereket kellene eltemetni. Azokat, akik halottak Krisztusban, azokat temetjük el a vízben. Néha túl sok embert temetünk el élve, túl sok rosszindulat és viszály, túl sok van a gyülekezetben. Mi nem tudjuk ezt különválasztani, de Isten igen. Ő ismeri a népét. Ismeri a juhait. Ő ismer minden hangot. Ismeri a gyermekeit. Tudja, hogy kit hívott ki, tudja, hogy kit rendelt el eleve. Ő tudja, hogy kinek adta oda ezeket a dolgokat, amiken keresztül megismerteti Magát. Ő hogyan... Isten meg tud bízni a gyermekeiben, azzal kapcsolatban, hogy mit tegyenek, tudva, hogy pontosan azt fogják tenni.

58 Hiszitek, hogy Isten ezt teszi? Nos hát, Sátán azt mondta egy nap Jóbnak... azt mondta egy nap Istennek: „Igen, Neked van egy szolgád.”

59 Isten azt mondta: „Nincs a földön senki hozzá hasonló. Ő egy tökéletes ember.” Istennek volt bizalma Jóbban.

60 Sátán azt mondta: „Ó, igen, neki minden olyan könnyű. Csak add a kezembe egy kicsit és én majd ráveszem, hogy szemtől-szembe megátkozzon Téged.”

61 Isten azt mondta: „A kezervedben van, de ne vedd el az életét!” Értitek? És mindent megtett, de nem vette el az életét.

62 De, ó, Jób, ahelyett, hogy... mit csinált? Megátkozta-e Istent, amikor Ő elvette a gyermekeit, amikor mindezek a rossz dolgok történtek vele, meg minden? Jób nem kérdőjelezte meg. Arcra borult, és imádta Istent. Halleluja! Azt mondta: „Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úr Neve!” Tessék!

63 Isten tudta, hogy megbízhat Jóbban. Isten tudja, hogy mennyire bízhat meg benned. Ő tudja, hogy mennyire bízhat meg bennem. De amiről most beszélünk, az ennek a gyermeknek az elhelyezése.

64 Na most, amikor a Biblia... Amikor a harcnak teljesen vége van, amikor minden befejeződik, mi a következő dolog, amit teszünk? Mit teszünk, miután vége van a harcnak? Tudjátok, hogy mit teszünk? Találkozunk Melkisédekkel. Lapozzunk a Máté 16:16-hoz, most gyorsan, lássuk meg, hogy igaz-e, vagy sem. Máté 16. fejezet 16-os vers. Elég biztos vagyok benne, hogy ez a Máté 16:16. Máté tizen... Nem, nem az, nem lehet ennyire közel. 26:26. Ó, a tizenhatos itt... Simon Péterhez beszél; bocsánat, nem ezt

akartam mondani. 26:26, mert ez az utolsó vacsora, ehhez szerettem volna eljutni. Máté 26-os fejezet 26-os vers. Tehát megvan, itt vagyunk az utolsó vacsoránál.

Mikor pedig evének, vevé Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adá a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

És vevén a poharat és hálákat adván, adá azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan;

Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára.

B-ű-n-ö-k, bűnök, a keresztények azok, akik rossz dolgokat tesznek.

65 Rendben. De figyeljétek a 29. verset!

...Mondom pedig néktek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újonnan iszom azt veletek az én Atyámnak országában.

66 Mi ez? Ugyanaz a dolog, mint amit Melkisédek tett, miután Ábrahám megkapta a pozícióját. Az embereit csatarendbe állította, megnyerte a csatát és hazajött és Melkisédek eléje jött kenyérrel és borral. Miután vége a harcnak, enni fogunk a Menyegzői Vacsorán az Úr Jézussal az új világban. Ó, áldott legyen az Úr Neve! Rendben.

67 Az Ő akaratjának titkát, az Ő jókedve szerint...

Újra itt az Efézusi levélben, a 9-es.

...melyet eleve elrendelt Magában.

Az idők teljességének rendjére nézve...

[Angolul: az idők teljességének korszakában – a ford.]

68 És emlékezzetek, hogy épp átvettük ezt! Efézusiak, 1. fejezet, 10. vers.

Az idők teljességének rendjére nézve...

69 Na, most megtudtuk, hogy az idő teljessége vár. Mire? Minden idő teljessége, arra az időre, amikor megszűnik a bűn, arra az időre, amikor megszűnik a halál, arra az időre, amikor megszűnik a betegség, arra az időre, amikor megszűnik a bűn, arra az időre, amikor megszűnik minden elferdültség, (azok az elferdült dolgok, amiket az ördög elferdített), amikor maga az idő megszűnik. Figyeljétek!

Az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt mindeneket a Krisztusban,

[Angolul: „egybegyűjt mindent Krisztusban” – a ford.]

mind amelyek a mennyekben vannak; mind amelyek a földön vannak.

70 „Egybegyűjt mindeneket Krisztuson keresztül.” Ahogy ma reggel mondtam, mindezek az aranyrögök, amiket találunk, olyan nagyszerű kis dolgok, fényesítheted ezeket az I. Mózesben, fényesítheted ezeket a II. Mózesben, fényesítheted ezeket Mózes

harmadik könyvében, végigviszed és a Jelenések Könyvében végül mindez Jézus lesz. Veszed Józsefet, veszed Ábrahámot, veszed Izsákot, veszed Jákobot, veszed Dávidot, veszed bármelyiket ezekből a kis aranyrögökből, Isten ezen embereit, és figyeld meg, hogy nem Jézus Krisztust fogod-e meglátni mindegyikőjükben! „Hogy összegyűjtsön mindent egy Személyben, Krisztus Jézusban.”

71 Na most egy kicsit tovább, itt a 11-es vers.

Akiben vettük is az örökséget...

72 Ó, „egy örökség”! Valakinek rád kellett hagynia valamit, hogy azt megörököld. Ugye így van? Egy örökség! Milyen örökségünk van? Nekem milyen örökségem volt? Nekem nem volt semmi. De Isten rám hagyott egy örökséget, amikor a nevemet a Bárány Életkönyvébe helyezte a világ megalapítása előtt.

73 Ó, azt mondom: „Nos, várj egy percet, testvér! Jézus ezt akkor tette, amikor meghalt érted.” Nem, egyáltalán nem akkor. Jézus eljött, hogy megvásárolja azt az örökséget számomra. Olvassuk el a következő sort!

...Akiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetvén annak eleve elvégzése szerint, Aki mindent az Ő akaratjának tanácsából cselekszik,

74 Isten, a világ alapítása előtt... Átvettük ezt a leckét veletek, láttuk, hogy Isten Önmagában létező volt, hogy Őbenne volt szeretet. Benne volt az, hogy Ő Isten; de nem volt semmi, ami imádja. Ott volt Benne az, hogy Ő Atya; de egyedül volt. Benne volt az, hogy Ő Megváltó; de semmi nem vezett el. Benne volt az, hogy Ő Gyógyító. Ezek az Ő tulajdonságai. De ott nem volt semmi. Tehát Saját Maga, az Ő Saját jó „akaratának tanácsa” hozta elő ezeket a dolgokat, hogy ezen az egy Emberen keresztül, Jézus Krisztus által mindent összegyűjtsön újra. Ó! „Szem nem látta, fül nem hallotta...” Nem csoda, hogy ez egy titokzatos dolog!

75 Figyeljétek! Eleve elrendelt bennünket erre az örökségre. Ha én jogos örökös vagyok valaminek, ha Isten kopogtat a szívemen, és azt mondja: „William Branham, rég elhívtalak téged, a világ alapítása előtt, hogy hirdesd az Evangéliumot,” akkor van egy örökségem, az Örök Élet öröksége. Na most, Isten elküldte Jézust, hogy ezt az örökséget valósággá tegye számomra, mert nem volt semmi, amit én tenni tudtam volna, hogy ezt örököljem. Ez kitöltetlen volt, érvényes volt, nem tudtam semmit se tenni, de az idők teljességében Isten az Ő Saját megfelelő idejében elküldte Jézust, a Bárányt, Aki megöletett a világ megalapítása előtt. Az Ő Vére folyt azért, hogy én mehessek az örökségembe. Hogy mi legyek? Milyen örökségbe? A fiúságba, hogy Isten fia legyek.

76 És most, lehet, hogy ez a torkotokon fog akadni, és megfulladtok tőle. De tudjátok, hogy azok az emberek, akik Isten fiai, ők amatőr Istenek? Hányan tudjátok ezt? Hányan tudjátok, hogy Jézus mondta így? A Biblia, Jézus azt mondta: „Nem a törvényetek mondja maga, hogy 'istenek' vagytok? És ha azokat isteneknek nevezitek...” Amit Isten az I. Mózes 2-ben mondott, hogy ők istenek voltak, mert azok voltak, nekik teljes uralmuk volt a világ

birodalma fölött. Uralmat adott neki minden fölött. És elveszítette az istenségét, elveszítette a fiúságát, elveszítette az uralmát és Sátán vette azt át. De testvér, mi várjuk Isten fiainak megjelenését, akik visszajönnek és ezt újra visszaszerzik. Várjuk az idő teljességét, amikor a piramis eljut a csúcshoz, amikor Istennek teljes fiai meg lesznek nyilvánítva, amikor Isten ereje kísértél (halleluja!), venni fog minden erőt, amit Sátán elvett tőle. Igen, uram, ez hozzá tartozik.

77 Ő a Logosz, ami kijött Istentől, így igaz, ez volt Isten Fia. Aztán Ő megalkotta az embert, azt a kicsi istent. És azt mondta: „Ha azokat, akikhez Isten Szava jön, azokat a prófétákat, ha őket 'isteneknek' nevezik, akikhez az Isten Igéje jött...” És Isten Maga mondta, hogy ők istenek. Azt mondta Mózesnek: „Istenné tettelek és Áront a prófétáddá tettem.” Ámen. Hú! Lehet, hogy úgy viselkedem, mint egy vallásos ördög, de nem vagyok az. Ő, amikor a szemeid megnyílnak és látod ezeket a dolgokat! Rendben. Ő az embert istenné tette, istenné az ő birodalma felett. És a birodalma tengertől tengerig tart, parttól partig; neki irányítása van afölött.

78 Amikor Jézus eljött, mivel Ő volt az Egy Isten, a bűn nélküli, Ő bizonyította ezt. Amikor a szelek fújtak, azt mondta: „Hallgass, némulj el!” Ámen. És amikor a fánál volt, azt mondta: „Egy ember se egyen rólad!”

79 „Bizony mondom nektek, (akik kicsi istenek vagytok) ha azt mondjátok ennek a hegynek: 'Mozdulj' és nem kételkedtek a szívetekben, hanem hiszitek, hogy amit mondtatok megtörténik, akkor megkaphatjátok, amit mondtatok.”

80 Menjünk vissza közvetlenül az I. Mózeshez, az eredetihez! Mi ez? Tehát a világ és a természet sóhajtozik, sír, minden mozog. Miért? Isten fiainak a megjelenéséért, amikor az igazi fiak, született fiak, betöltekezett fiak szólnak, és a szavuk támogatva van. Hiszem, hogy ennek a határánál vagyunk most. Igen, uram. Mondd ennek a hegynek és legyen úgy!

81 „Testvér, én vágyom *erre-és-erre*, egy bizonyos dologra, hogy megtörténjen. Én Jézus Krisztusban hívő ember vagyok.”

82 „Neked adom ezt az Úr Jézus Krisztus Nevében.” Ámen. Itt van egy megjelenés.

83 „Ó, testvér, elég a veteményem odaát. Nem volt semmi eső.”

84 „Küldök neked esőt az Úr Nevében.” Tessék, már itt is jön. Ó, várják, sóhajtoznak, az egész természet várja Isten fiainak megjelenését. Isten rendelte el ezt kezdetben. Ő az embernek uralmat adott.

85 Ő adta Jézus Krisztust, és Jézus ezt az Ő Nevében adta, egy bizonyossággal: „Kérjétek az Atyától bármit az Én Nevemben, és Én megteszem.” Ó, Palmer testvér! Várva Isten fiainak megjelenését, a pozíciót, a Gyülekezetet!

86 Amint mondtam, az Efézusi levél a Józsué könyve, és Józsué helyezi el az embereket oda, ahová tartoznak. Na most, ha ők nem maradnak nyugton, és Efraimot *oda* teszi, aztán az átszalad Manassé földjére, ez meg visszajön vitatkozni és akadékoskodni, akkor

hogy fognak ők boldogulni? Amikor az egyik azt mondja: „Baptista vagyok, metodista vagyok, pünkösdi vagyok, egység hívő, kettősség, *ilyen és olyan.*”

87 Hogy fogod ezt elvégezni? Maradjatok nyugton! Isten el akarja helyezni a Gyülekezetét; Isten fiait és lányait. Istenem, hadd éljem meg, hogy ezt meglátom, ez az én imádságom. Annyira közel van, úgy tűnik, hogy szinte már érzem a kezeimmel. Ez már itt van. Ez az, amit vágyom meglátni, várom azt az időt, amikor mennek az utcán, ott fekszik egy anyja méhétől fogva nyomorék; „Aranyam és ezüstöm nincs.” Ó, várva Isten fiainak megjelenését, halleluja, amikor Isten megismerteti Magát, amikor ők meg fognak állítani minden betegséget, meg fogják állítani a rákot, meg fognak állítani minden kórt.

88 Azt gondoljátok, hogy a rák az valami? A Biblia mondja, hogy olyan idők jönnek, amikor az emberek saját testükben kezdenek rothadni, és dögevők fognak enni a testükből, mielőtt még meghalnának. A rák csak egy fogfájás ahhoz képest, ami jön. De emlékezzetek, azoknak a szörnyű dolgoknak meg volt tiltva azon a napon, hogy érintsék azokat, akiken Isten Pecsétje van. Ez az, amire törekszünk most, hogy legyünk megfelelően elhelyezve Isten Királyságában, mielőtt ezek a szörnyű csapások lesújtanak. Ó, mennyire jó! Az idő rendje, az idő teljessége, az örökség!

Akiben mi is... vettük... az örökséget, eleve elrendeltetvén...

89 Hogyan kaptuk meg az örökségünket, mi által? Eleve elrendelés által. Az eleve elrendelés az előretudás. Honnan tudta Isten, hogy megbízhat benned, hogy prédikátor legyél? Az előretudása által. „Nem azé, aki akarja, nem azé, aki fut, vagy aki...” Hanem Isten az, aki könyörületet mutat. Így van, eleve elrendelés. Ő tudta, hogy mi van benned. Tudta, hogy mi van benned, még mielőtt a földre jöttél volna. Tudta, hogy mi van benned, mielőtt lett volna föld, ahová eljössz. Ez Ő. Ez a végtelen Isten, a végtelen. Mi végesek vagyunk, csak végesen tudunk gondolkozni.

90 Ez olyan sokat jelent nekem, mióta az a dolog történt velem. Nem is tudom. Amikor arra gondolok, amikor ott álltam egy néhány örömteli pillanatig és azt gondoltam: „Nincs holnap.” Ott nem volt tegnap, ott nincs betegség, ott nincs bánat. Ott nincs egy ici-pici boldogság és azután egy csomó boldogság; ez csak csupa boldogság. Jó ég! Ó, amikor ott álltam és azt mondtam: „Mi ez?”

91 Az a Hang azt mondta: „Ez tökéletes szeretet, és mindaz, amit valaha szerettél és mindaz, ami valaha szeretett téged, itt van most veled.”

92 „És te fogsz bemutatni bennünket az Úr Jézusnak, amikor Ő eljön, mint a szolgálatod trófeáit.” Láttam azokat a gyönyörű asszonyokat, ott álltak, mind megragadtak engem és azt kiáltották: „Drága, kedves testvérem!” Láttam azokat a férfiakat, vállig érő, bozontos hajjal, futottak, megragadtak engem és azt kiáltották: „Drága testvérünk!”

Azt gondoltam: „Ez mit jelent?”

Ő azt mondta: „Ez a te néped.”

93 Azt mondtam: „Az én népem? Nem lehet ilyen sok Branham, itt milliók vannak.”

94 Azt mondta: „Ők a te megtértjeid!” Halleluja! „Ők a te megtértjeid. Ők azok, akik...” Azt mondta: „Látod azt, aki ott áll?” A leggyönyörűbb asszony, akit valaha láttam. Azt mondta: „Ő elmúlt kilencven éves, amikor az Úrhoz vezetted. Nem csoda, hogy így kiált: 'Drága testvérem!’” Azt mondta: „Soha többé nem lesz öreg. Már túl van azon. Ragyogó fiatalságban van. Itt áll. Nem tud inni egy pohár vizet, mert nincs arra szüksége. Ő nem tud lefeküdni aludni, mert nem fárad el. Itt nincs holnap, nincs tegnap, vagy semmi ilyen. Mi az Örökkévalóságban vagyunk most. De egy dicsőséges napon, Isten Fia el fog jönni és meg fog téged ítélni aszerint az Ige szerint, amit prédikáltál nekik.” Ó, testvér!

Azt mondtam: „Pálnak is be kell hoznia a csoportját?”

„Igen, uram.”

95 Azt mondtam: „Én pontosan úgy prédikáltam, ahogy azt Pál mondta. Sohasem tértem el, sohasem mentem bele bármilyen gyülekezeti hitvallásba vagy bármi másba. Én ugyanazzal maradtam.”

96 És mindannyian együtt kiáltották: „Tudjuk! Mi bizonyosságban nyugszunk.” Azt mondták: „Te fogsz bennünket bemutatni Neki és azután vissza fogunk menni a földre, hogy örökké éljünk.” Ó!

97 Aztán kezdtem visszajönni. Láttam, hogy ott fekszem az ágyon, láttam az öreg holttestemet itt, ami öregszik, ráncosodik, elhasználódott, beteges és gyengélkedő. Láttam a kezeimet a fejem alatt és azt gondoltam: „Ó, újra vissza kell mennem abba a dologba?”

98 És továbbra is hallottam azt a Hangot: „Tarts ki! Tarts ki és menj tovább!”

99 Azt mondtam: „Uram, mindig is hittem az isteni gyógyításban, továbbra is hinni fogom azt. De menni fogok azokért a lelkekért. Segíts ebben! Olyan sokan lesznek ott nekem... Hadd éljek, Uram, és beviszek oda még egy milliót, ha megengeded, hogy éljek.”

100 Nem számít, hogy milyen szín, milyen hitvallás, milyen nemzetiség, bármik is ők, mindannyian egyek lesznek, amikor odaérnek és azok a határvonalak eltűnnek. Ó, szinte látom azokat az asszonyokat, annyira csinosak; sohasem láttam... ahogy mentek, mélyen a hátukra érő hosszú hajjal, hosszú szoknyában egészen lefelé, mezítláb. Látom azokat a férfiakat vállig érő, bozontos hajjal, vörös hajúak, fekete hajúak és mindenféle színű. És megöleltek engem. Éreztem őket. Éreztem a kezüket. Isten a Bírám és ez a megnyitott Szent Könyv. Éreztem őket ugyanúgy, mint ahogy érzem a saját kezemet az arcomon. Megöleltek engem, de ott nem volt asszonyokhoz való vonzódás, mint ahogy most lenne. Engem nem érdekel, hogy mennyire szent vagy, ki vagy, milyen fajta prédikátor, pap vagy bármi lehetsz, nincs olyan férfi, aki megengedheti, hogy egy asszonyt átöleljen, úgy, hogy ne lenne emberi vonzódása. Pontosán ez az igazság. De testvér, amikor innen átmész oda, az ott nem úgy van. Ó, ez annyira... Ó, ott... az lehetetlen! Ez csupa szeretet. Mindenki igazi testvér, mindenki igazi testvérnő. Ott nincs halál, nincs bánat, nincs

féltékenység, nincs semmi... Semmi sem tud oda bemenni. Ez egyszerűen csak tökéletesség. Ez az, amiért küzdök. Ezért veszem az elhelyezést.

101 Azt mondtam: „Ó, Uram, ezért vagyok itt, a gyülekezetben, hogy próbáljam a gyülekezetet rendbe állítani.” Elmondom neked, testvérem, testvérnőm, az egyetlen dolog, ami be tud oda menni, az a tökéletes szeretet. Nem azért, mert hűséges vagy a Branham Imaházhoz, vagy a metodista egyházhoz, vagy a baptista egyházhoz. Azok rendben vannak, kell, hogy legyél. De, ó, barátaim, nektek... Nem azért, mert nyelveken szóltál, Szellemben táncoltál, mert ördögöket űztél, vagy hegyeket mozdítottál hit által. Az mind rendben van, mert az rendben van, de hacsak nincs az a valódi, tökéletes szeretet ott bent... Ott tökéletes szeretet volt. És ez az egyetlen dolog, ami téged be fog oda engedni. Ez az egyetlen dolog, ami ott meg tud maradni, ez az egyetlen dolog, ami ott volt. Ó! Ez egy örökbefogadás. Isten, a világ alapítása előtt...

102 Na most, siessünk, vegyük át ezt a fejezetet, bárhogyan is, ha lehetséges, a következő tíz percben.

Akiben vettük is az örökséget...

(Mit örököltünk? Örök Életet.)

...eleve elrendeltetvén...

Hogyan? Mindenki érti ezt? Te hívtad Istent? Nem. Isten hívott téged. Néhány ember azt mondja: „Ó, én egyre csak kerestem Istent és kerestem Istent.”

Nem tetted. Soha egy ember sem kereste Istent. Isten keresi az embert. Jézus azt mondta: „Senki sem jöhet Hozzám, hacsak az Atyám nem vonzza őt először.” Látjátok, az ember természete az, hogy fut Isten elől. És te most azt mondogod...

103 Ez az, ami zavar engem, habár prédikálok nektek, emberek, ne maradjatok ugyanabban az állapotban, amiben bejöttetek, most változzatok! Halljátok meg, hogy én most azt mondom: ÍGY SZÓL AZ ÚR. Én magamat sohasem nevezem annak, nem vagyok... De ti a prófétáknak hívtok, vagy egy prófétának. A világ hiszi ezt, szerte a világban, millió és millió és millió emberek. Közvetve vagy közvetlenül, tíz- vagy tizenkétféle emberhez szóltam, vagy még többhöz, akikhez közvetlenül szóltam. Több tízezernyi látomást, csodát és jelet láttam és egyik sem hibázott egyszer sem. És ez így igaz. Ő előre elmondott nekem dolgokat és azok sohasem tévedtek, mindig pontosan úgy történtek meg. Bárkivel perbe szállnék ezért. Így igaz. Én nem állítom, hogy próféta vagyok, de ti hallgattok rám.

104 ÍGY SZÓL AZ ÚR; tökéletes szeretet kell ahhoz, hogy bevigyen arra a helyre, mert ott csak az volt. Nem számít, mennyi pénzt, mennyi vallásos megnyilvánulást, milyen sok jó cselekedetet tettél, vagy bármit is tettél, az semmit sem fog számítani azon a napon. Ehhez tökéletes szeretet kell. Tehát bármit is csinálsz, tegyél félre minden mást, addig, amíg annyira be nem tölt Isten szeretete, hogy tudod szeretni azokat, akik gyűlölnék téged.

105 Ahogy ma reggel mondtam, én úgy vagyok összerakva, az egész felépítem kegyelem. Sok ember azt mondja: „Nos, vakard meg a hátamat és én megvakarom a tiédet. Igen, tegyél valamit értem és én is tenni fogok valamit érted.” Ez nem kegyelem. A kegyelem az, hogy ha viszket a hátad, én megvakarom azt mindenképp, akár megvakarod az enyémet, akár nem. Arcon üthetsz, és azt mondhatod: „a hátamnak viszketés... vagyis vakarásra van szüksége.” Akkor én megvakarom azt. Értitek? Ez az, tegyél valamit! Én nem a cselekedetekben hiszek. Hiszem, hogy a cselekedet az szeretet. A cselekedet annak megnyilvánulása, hogy kegyelem ment végbe. Nem azért élek hűségesen a feleségemhez, mert azt hiszem, hogy elválna tőlem, ha nem úgy tennék. Azért élek hűségesen, mert szeretem őt.

106 Nem azért prédikálom az Evangéliumot, mert azt gondolom, hogy a pokolra kerülnék, ha nem tenném; azért prédikálom az Evangéliumot, mert szeretem Őt. Biztosan. Gondoljátok, hogy azért kelek át azokon a viharos tengereken és azokkal a repülőgépekkel, amik föl-le bukdácsolnak, villámok cikáznak körülöttük meg minden egyéb, bármelyik percben... és mindenki kiáltozik, és „Üdvözlégy Mária” hangzik végig az repülön meg minden ilyen? Azok az emberek hánykódnak a biztonsági öveikben és a pilóta azt mondja: „Tizenöt percre elegendő üzemanyagunk van és nem tudom, hogy hol vagyunk.” Azt hiszitek, hogy csak szórakozásból teszem ezeket a dolgokat? Hú! Gondoljátok, hogy kimennék abba a dzsungelbe, ahol német katonáknak kellett *így* átölelniük engem minden este, hogy úgy vigyenek ki és be az összejövetelekre, míg a Szent Szellem elkezd csodákat tenni? A kommunisták ott ülnek az éjjellátó távcsövekkel, hogy lelőjenek egy mérföldről. Gondoljátok, hogy ezt csak szórakozásból teszem? Mert valami bennem szeret; ők olyan emberek, akikért Krisztus meghalt. Pál azt mondta: „Nem csak arra vagyok hajlandó, hogy felmenjek Jeruzsálembe, hanem azért megyek fel oda, hogy megfeszítsenek. Felmegyek azért, hogy meghaljak. Odamegyek meghalni az Úr ügyéért.” Ez valami... szeretet, ami kényszerít, ami rávesz téged. Pontosan így van.

107 Ha az Evangéliumot pénzért prédikálnám, ha az úgy lenne, akkor nem lenne húszezer dollár adósságom ma este, akkor nem lennék adósságban. Nem, uram. Mert megtartottam volna néhányat azokból a milliókból, amiket adtak nekem. Egy ember FBI ügynököket küldött egy másfél millió dolláros banki elismervénnyel. És azt mondtam: „Vigyék vissza!” Nem pénzért! Ez nem a pénz. Nem pénzért prédikálom az Evangéliumot. Nem azért!

108 A szeretet miatt. Az, amiért ezt teszem, hogy amikor az utolsó lélegzetemmel átmegyek odaát, ami lehet, hogy mostantól fogva öt perc múlva lesz, lehet, hogy két óra múlva lesz, lehet, hogy ötven év múlva lesz, nem tudom, hogy mikor lesz. De amikor megtörténik, amikor odaérkezem, szeretnék látni titeket ragyogó fiatalságban, ahogy szaladtok és azt kiáltjátok: „Drága testvérem! Testvérem!” Ez van a szívemben. Ez az oka. Nem ellenkezni próbálok veletek, hogy különb legyek, csak próbálak titeket a helyes útra

vinni. Arra, ami bevisz. Nem a gyülekezeted, nem a felekezeted, de a születésed Krisztusban... Jó ég! Hú!

...akiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetvén annak eleve elvégzése szerint, aki mindent az ő akaratjának tanácsából cselekszik

109 Figyeljete! Pár perc múlva zárni fogunk. Figyeljete jól, mielőtt zárunk!

Hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének, akik előre reménykedtünk a Krisztusban.

Akiben ti is...

110 Figyeljete most ezt! Jól figyeljete! Vegyétek fel a kabátjaitokat, az evangéliumi kabátokat! Tartsátok nyitva a fületeket, jól figyeljete! A tizenharmadik versnél járok.

Akiben ti is, minekutána hallottátok...

A hit honnan van? [A gyülekezet azt mondja: „Hallásból.” – a szerk.] „A hallás pedig Isten...” [„Igéje”] „Igéje által”.

...minekutána hallottátok az igazságnak beszédét...

111 Mi az Igazság? Isten Igéje. Ugye így van? János Evangéliuma 17:17, nektek, akik lejegyzitek az igehelyeket, Jézus azt mondta: „Szenteld meg őket, Atyám, a Te Igazságoddal. A Te Igéd Igazság.”

...minekutána hallottátok az igazságnak beszédét, üdvösségetek evangéliumát...

112 Mi volt az az üdvösség, amit próbált nekik elmondani? Eleve elrendelve a föld megalapítása óta (Ugye így van?) fiúvá fogadásra, eleve elrendelve Örök Életre. Na most, miután Örök Életre jutottatok, miután meg lettetek mentve, megszentelve, Szent Szellemmel betöltekezve, fiak vagytok. Most Isten megfelelően el akar helyezni titeket, ó, hogy munkálkodhassatok a Királyságáért és az Ő dicsőségére.

113 Ez az Evangélium. Először meghallani az Igét: „Térjete meg és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében bűneitek bocsánatára.” Elvéve minden bűnötöket, segítségül hívva az Úr Jézus Krisztus Nevét, az Ígéret Földjéért. Az ígéret minden jövevénynek szól, akik az utadon vannak. Ha bűnősként hagytad el az otthonodat ma este, azt mondom: „Átmegyek a Branham Imaházba” – Isten ad neked ma este egy lehetőséget. Egy dolog van köztetek és az Ígéret Földje között. Mi az Ígéret Földje? A Szent Szellem. Mi volt Józsué és az Ígéret Földje között: a Jordán. Pontosan így van.

114 Mózes, Krisztus előképe lévén elvezette a gyermekeket az Ígéret Földjéig, azután nem Mózes vitte be a gyermekeket az Ígéret Földjére. Józsué vitte be az embereket és osztotta fel a földet. Jézus kifizette az árat, elvezette őket a Szent Szellemig. Isten leküldte a Szent Szellemet, és megfelelően elhelyezte a gyülekezetet egy rendbe, betöltve minden embert az Ő Lényének Jelenlétével. Látjátok, hogyan értem ezt? Mindannyian Krisztus Jézusban, ahogyan Isten elrendelte ezt az Evangélium hívásával!

115 Pál, Galaták 1:8, azt mondja: „Ha egy Angyal jön és valami mást prédikál, legyen átkozott.” Az Igazság, az Evangélium! Na most jól figyeljete, ahogy tovább olvassuk, befejezve ezt az igeverset.

...üdvösségetek evangéliumát: amelyben...

(Jól figyeljete!)

...miután hittetek, megpecsételtettek az ígéretnek ama Szent Lelkével,

116 Az utolsó napokban... Na most figyeljete, a Biblia azt mondja, az utolsó napokban kétfajta embercsoport lesz. Az egyikőjüknek Isten Pecsétje lesz meg, a másiknak a fenevad jele. Ugye így van? Hányan tudják ezt? Nos, ha Isten Pecsétje az a Pecsét... Ha Isten Pecsétje a Szent Szellem, akkor a Szent Szellem nélkül a fenevad bélyege van. És a Biblia azt mondja, hogy a két szellem olyan közel lesz egymáshoz, hogy becsapná, még a Választottakat is, ha lehetséges volna. Azt sohasem fogja megtenni, mert ők Örök Életre lettek elrendelve. Értitek?

117 Gyülekezetbe járni, csak annyi, mint tudni, hogy volt tíz szűz, akik kimentek az Úrral találkozni, mindannyian megszenteltek, mind szentek, mindannyian megszenteltek. Öten késlekedők voltak és hagyták, hogy kialudjon a világosságuk. Ötnek volt olaj a lámpásában. „És, íme, itt jön a Vőlegény!” És az az öt, akinek volt olaj a lámpásában, bement a Menyegzői Vacsorára. És a többiek kívül maradtak, ahol sírás volt és jajgatás és fogaknak csikorgatása. Legyetek készen, mert nem tudjátok, hogy mely percben jön el az Úr! Legyen... Mit jelképez az olaj a Bibliában? A Szent Szellemet.

118 Na most, ti, Hetednapi Adventista testvérek, akik azt mondják, hogy a hetedik nap Isten Pecsétje, mutassatok egy íráshelyet, hogy bizonyítsátok! A Biblia azt mondja, hogy Isten Pecsétje a Szentlélek. Figyeljete ezt! „Melyik...” Figyeljete most a tizenharmadik verset!

...miután hittetek is, megpecsételtettek az ígéretnek ama Szent Lelkével.

119 Lapozzunk az Efézus 4:30-hoz, azt hiszem, ez az. Látjátok, ha vesszük a 4:30-at, nézzétek meg, hogy nem ugyanaz-e! Efézusiak 4. fejezet 30. vers. Igen, itt van, 4:30.

És meg ne szomorítsátok Istennek ama Szent Lelkét, aki által megpecsételtettek a teljes váltságnak napjára.

120 Meddig? Amikor igazán, igazán megkapod a Szentlelket, meddig tart az számodra? A következő ébredésig, addig, amíg nagymama nem keresztezi az utadat, addig, amíg a főnök nem kiabál veled? A megváltásod napjáig! Halleluja!

121 Miután meghaltál, miután átmentél arra a földre, ahol ott állsz a szeretteiddel, és még mindig be vagy töltve Szent Szellemmel. A Szentírás! Te éppen úgy leszel, mint most, csak van egy... átköltöztél egy másik testbe. Csak házat cseréltél. Ez megöregedett, és nem tudod többé megszögelni a zsindelyeit; a szarufák elkorhadtak. Így van. Tehát csak elfordulsz attól a régi dologtól, hadd rothadjon az ott el, és belépsz egy újba. Ugye így van? „Mert ha a földi sátorházunk elbomlik, van egy, ami vár.”

122 A múltkor ezt átvettük, emlékeztek? Amikor egy kisbaba formálódik az anyuka méhében, és azok a kis izmok rúgkapálnak és rángatóznak és így tesznek. De amint abból az anyukából kipottyan a kisbaba, és a kisbaba a földre jön, az első dolog, hogy van egy szellemi test, hogy megragadja azt a kis fizikai testet. Talán az orvos ad neki egy... [Branham testvér tapsol a kezével – a szerk.] ...*így* ni, vagy valamit, hogy megrázza és „oá, oá, oá.” És egyből azonnal az anyukája mellére megy majd és elkezdi „um-um-um” föl-le mozgatni a kis fejét az anyukája mellén, hogy előhossa a tejet a tejcsatornákból.

123 Egy kis borjú, amint kipottyan az anyukájából, a kis térdeire fog állni egy pár perc után. Mit fog tenni? Egyből visszamegy oda, megragadja az anyukáját, elkezdi föl-le bökdösni a fejével *így*, és tejet kap. Halleluja! Igen, uram.

124 Amikor ez a fizikai test bejön, van egy szellemi test, ami vár rá.

125 És amikor ez a fizikai test a földre hullik, halleluja, van egy, ami vár odaát! Csak átköltözünk egyikből a másikba, megváltoztatjuk a lakóhelyünket. Ennek a halandónak halhatatlanságot kell felvenni, ennek a szelleminek... ennek a romlottságnak romolhatatlanságot felvennie. Ennek az öreg, ráncos, aszott, görnyedt testnek, de egyáltalán nem fogja megváltoztatni a megjelenését, úgy értem, amikor átjutsz odaát, még mindig ugyanaz a szellemed lesz.

126 Hadd adjak nektek valamit, ami furcsán hangzik számotokra, pedig ez a Biblia, és utána mondani fogok valamit, ami majd kiegyenesíti azt nektek. Figyeljétek ezt! Amikor az öreg Saul, a király, az öreg... a nagy, öreg felekezeti prédikátor, ott lent, abban az időben, tudjátok, hogy egy fejjel és egy vállal volt mindenki fölött és félt, ők nem tudtak semmit a Természetfölöttiről. Dávidnak kellett jönnie és kiszabadítani a bárányt az oroszlán szájából, megölni Góliátot. Figyeld! Olyan messze került Istentől, hogy megutálta azt a szent-hempergő prédikátort. És ahelyett, hogy ott lett volna mellette, próbálva segíteni neki, ellene fordult. Ha ez nem pontosan az a kép! Pontosan az a kép! Elfordult tőle!

127 Hányan voltak itt, amikor elmentem az első utamra és arról prédikáltam, hogy „Dávid levágja Góliátot,” amikor elindultam? Sokan, néhányan, egy páran a régiek közül. Újra el fogok indulni ezen. Emlékeztek mit... Látjátok, hogy mi került elő épp a múlt vasárnap? Ez egyenesen belemegy egy másik szakaszba. Dávid második körútja, a szolgálatának második szakasza. Pontosan így van. Amikor azután király lett Izrael fölött. Figyeljétek meg, a szolgálat most átmegy egy nagyobb szakaszba, nagyobbá válik. Így volt Dáviddal is. Megfigyeltem, ahogy jött Dávid, ó, amikor Isten kivitte oda Dávidot, és megölte az oroszlánt, figyeljétek, megölte a medvét, aztán megölte a filiszteust. Tehát eljött egy idő, amikor Isten egy gonosz szellemet helyezett arra az öreg fiúra. Hogy mit csináljon? Hogy gyűlölje Dávidot. És úgy hiszem...

128 Na most, ezek a szalagok... Most figyeljétek, testvéreim, ezeken a szalagokon, ha nem értetek velem egyet, bocsássatok meg nekem. Látjátok, szeretlek titeket. Találkozni fogok veletek odaát akárhogyan is, látjátok. Mert ha te Isten embere vagy, találkozni fogok

veled mindenképp. De azt szeretném mondani, hogy itt van az oka: csak mert Saul látta, hogy Dávidnak van valami, ami neki nincs. Azután mi történt?

129 Egy kis „pirosposzgás”, görnyedt... a Biblia mondja, hogy „pirosposzgás” volt. [Angolul „ruddy”, ami azt jelenti, hogy „pirosas”, de azt is, hogy „csenevész, satnya” – a ford.] Ez nem egy tetszetős gyerek volt, a „csenevész” az csak egy kicsi, görnyedt kispajtas. És kiment oda és Saul, nos, Saul fegyverzetét adták rá, és elképzelem, hogy a pajzs egyenesen a lábáig ért. Azt mondta: „Vegyétek le rólam ezt a dolgot! Van nekem...” Talán adott neki egy orvosi diplomát, filozófiai diplomát, vagy jogi diplomát, vagy valamit, tudjátok. Hogyan mondta: „Erről a dologról semmit sem tudok, mert nekem ez nincs igazolva. Csak hadd vegyem ezt, amivel tudom, hogy mihez kezdjek!” Igen, uram. Vette a parittyát.

130 És ettől Dávid mérges lett, mert a lányok, a gyülekezetek azt énekelték: „Saul, megölte az ő ekrét, de Dávid megölte az ő tízekrét.”

131 És aztán féltékeny lett: „Ez az a kis Jézus Neve dolog, nincs abban semmi.” Így van. És mit tett vele Isten? Isten egy gonosz szellemet küldött rá, hogy gyűlölje Dávidot, és ok nélkül gyűlölte Dávidot.

132 Dávid egy párszor elvághatta volna a torkát. Megtehetné volna, de egyszerűen csak elengedte. Egyáltalán nem is mondott semmit. Biztosan megtehetné volna. Az egyik este átment, levágta a kabátja végét, visszajött és azt mondta, „Idenézz, látod!” Igen, uram, megtehetné volna, de egyszerűen csak békén hagyta. Darabokra törhette volna a gyülekezetét és szétszéleszthette volna őket és indíthatott volna egy szervezetet saját magának, ha akarta volna. De nem tette, csak elengedte Saul. Hadd harcoljon Isten. Igen, uram.

133 Tehát amint kiment és a körút véget ért és ment tovább, a gonosz szellem miatt Saul nem tudott választ kapni Istentől. Egy idő után... az Úr Szelleme elhagyta őt. És az öreg Sámuel, akit elutasítottak, az, aki igazából Isten Hangja volt számukra, az, aki elmondta nekik, még mielőtt úgy akartak viselkedni, mint a világ...

134 Miért akar a gyülekezet úgy viselkedni, mint a világ? Miért van az, hogy pünkösdiek, bemerítkezve, metodisták a Szent Szellem tapasztalatával, baptisták és presbiteriánusok úgy akarnak viselkedni, mint a világ? Miért teszik ezt? Nem tudom. Egyszerűen nem tudom ezt megérteni. Azt mondom: „Hát, olyan jó szórakozás pókerezni, csak egy pici szórakozás, csak filléres alapon.” Bárhogyan is nevezitek ezt. Ez bűn. Nem kellene, hogy ilyen dolgok legyenek a házában. „Nos, az semmi kárt nem okoz, ha csak egy ici-pici pohárnyi sört iszunk. Csak egy keveset. Én és a feleségem iszunk egy keveset délután.” És tudod, az első dolog, hogy a gyerekeid is isznak egy keveset. Biztosan így van.

135 És ti, asszonyok, hát, az ördög egyszerűen csak csinált egy... Ezt tette kezdetben és biztos, hogy célpontot csinált belőletek, testvérnők. Egyszerűen csak ezt teszi, hogy... mert tudja, hogy mit tud tenni. Egy asszonyt ezerszer gyorsabban be tud csapni, mint egy

férfit. Tudom, hogy ez bántja az érzéseiteket, de ez az igazság. Pontosan így van. Ezt tette az Édenkertben. Meg tudja tenni... Nos, Éva egyenes volt, őszinte volt, de be volt csapva. „Ádám nem lett becsapva” – mondja a Biblia. Ő nem lett becsapva, de Éva be lett csapva. Tehát be tudja csapni. És mégis a pásztorok egyből kimennek és női prédikátorokat szentelnek fel, így az egész gyülekezet fölé helyezik, pedig a Biblia elítéli ezt a Teremtés könyvétől a Jelenésekig. Azt mondod: „Nos, az rendben van. Rendben van. Nekik van... Ugyanúgy tudnak prédikálni.” Tudom, hogy így van.

136 Mint amikor valaki elkezdett nyelveken szólni egyszer, én csak prédikáltam tovább, és amikor kimentem...

Egy asszony azt mondta a fiamnak: „Van egy üzenetem, amit holnap este elmondok,” – mondta – „amikor apukád kimegy az emelvényre.”

Azt mondta: „Nos, hölgyem, ezt hogy érti?”

137 És azon az estén, amikor a végéhez értünk, amikor oltárhoz hívást akartam tenni, ő megigazgatta a haját, felhúzta a harisnyáját meg minden, elkészült, felugrott a padló közepére és elkezdett föl-le ugrálni, nyelveken szólt és prófétált. Én csak prédikáltam tovább és megtettem az oltárhoz hívást. Akkor én egy kicsit sem tiszteltem azt; az nem volt helyes. Így aztán, nos, a Biblia mondja, hogy ne tegyétek, azt mondja: „A próféták szelleme enged a prófétának.” Isten van a... Isten szól az emelvényen, hadd beszéljen Ő. Pál azt mondja: „Ha valaki kijelentést kap, akkor maradjon csendben addig, amíg be nem fejezi a következő.” Így igaz.

138 Aztán, amikor kimentem, ezek az emberek azt mondták, egy nagy csomó ember azt mondta: „Ma este megsomorítottad a Szent Szellemet.”

Azt kérdeztem: „Mivel? Mit tettem?”

139 Azt mondták: „Hát, amikor az a testvérnő átadta az üzenetet, halleluja,” – mondták – „azzal.”

„Nos,” – mondtam – „éppen prédikáltam. Ő nem volt a helyén.”

140 „Ó,” – mondták – „az egyenesen a Tróntól jött, frissen. Az frissebb volt, mint amit te prédikáltál.” Ah!

141 Tehát, ez csak azt mutatja... amit ez bemutat, – ezt tisztelettel mondom, – ez vagy örültség, vagy tiszteletlenség, vagy nem megfelelő tanítás, hogy nem tud többet Istenről, mint amit egy nyúl tud a hócipőről. Na most, ezt nem egy bugyuta megjegyzésként mondom, mert ez nem a viccelődés helye. De pontosan ez az igazság. Egy ilyen személy tudná, hogy Isten nem a zűrzavarnak a Szerzője, hanem a békéé. Nem ismerik a Bibliát. Csak annyit tudnak, hogy hogyan kell föl-le ugrálni, nyelveken szólni, és azt mondani: „Nekem megvan a Szent Szellem. Halleluja!”

142 Ott álltam Afrikában és láttam, hogy boszorkánydoktorok és ilyenek ötezren beszéltek egyszerre, föl-le ugráltak, csupa vér volt az arcuk, nyelveken szóltak és emberi koponyából vért ittak; az ördögöt hívták segítségül és nyelveken szóltak.

143 Habár a nyelveken szólás Isten ajándéka, mégsem a Szent Szellem tévedhetetlen bizonyítéka. Most hadd mondjam el ezt nektek. Hiszem, hogy minden ihletett szent nyelveken szól. Hiszem, hogy egy ember néha annyira ihletve van Istentől, hogy nyelveken szól. Hiszek ebben. De nem hiszem, hogy ez bármennyire is jele lenne annak, hogy neked megvan a Szent Szellem. Nem, uram. Hiszem, hogy vannak idők, amikor egy személynek olyan hite van, hogy odamész, ráteszed a kezed egy kisfiúra, aki rákos, amikor már ötven prédikátor imádkozott érte, és ő meggyógyul, mert annak az anyukának van hite a gyermekéért. Isten odaadja azt neki, ő Krisztus Testének egy tagja. Igen, uram, hiszem ezt. Láttam megtörténni és tudom, hogy ez igaz. De amiről szó van, hogy a gyülekezet rendezett legyen, rendben legyen, hogy munkálkodhassunk.

144 Na most, fejezzük be ennek a versnek a hátra lévő részét itt, mielőtt továbbmegyünk.

...amelyben hittetek is, megpecsételtettek az ígéretnek ama Szent Lelkével.

145 „Pecsét!” Mi az a Pecsét? Mi a Pecsét? Az első dolog, amit a pecsét megmutat, az az, hogy egy munka be lett fejezve, egy befejezett munka. A következő dolog, amit mutat, az a birtoklás. És a következő dolog, amit mutat, az a biztonság, hogy megtartja azt.

146 Mondjuk például én a Pennsylvanai vasútnak dolgoztam, az édesapámmal a vasútnak dolgoztunk. Vagonokat rakodtunk. És pakoltunk itt ennél a rakodóállalatnál, konzerves dobozokat pakoltunk, és néhányat *itt* raktunk fel, néhányat *ott*, és párat *errefelé*. De mielőtt a vagon lepecsételték volna, jött az ellenőr hogy átnézze. És nyomkodta, lökdöste az egyiket, megrázta a másikat. „Á! Bontsátok le! Ezek mind darabokra törnek, mielőtt odaérnének. Bontsátok le! Vegyétek ki! Csináljátok újra!” Az ellenőr lebontatta azt a vagon.

147 A Szent Szellem az Ellenőr. Egy kicsit megráz téged és zörögsz. „Hiszed Isten minden Szavát?”

„Én nem hiszem azt a régi Jézus Neve dolgot.”

„Bontsátok le! Te zörögsz.”

„Nem hiszek az isteni gyógyításban, vagy olyan dologban.”

„Még mindig zörög. Vigyétek ki!”

„Hiszed, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap...?”

„Nos, bizonyos módon.”

„Te zörögsz. Dobjátok ki, látjátok, még nincs kész.” Igen, uram.

148 Testvér, amikor készen állsz azt mondani: „Ámen!”

„Megkaptad a Szent Szellemet?”

„Ámen!”

„Minden készen van?”

„Ámen!” Akkor mit csinál az Ellenőr? Minden jó szorosan be van pakolva, telve az Evangéliummal. Ó, Isten minden Szava jó! Minden tökéletes. „Hiszek minden Igét. Ámen! Ámen! Ámen!

„Hiszed, hogy Isten még mindig gyógyít?”

„Ámen!”

„Hiszed, hogy Jézus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké?”

„Ámen!”

„Hiszed, hogy a Szent Szellem ugyanolyan valódi, mint bármikor is volt?”

„Ámen!”

„Hiszed, hogy ugyanaz a Szellem, ami leszállt Pálra, leszáll miránk is?”

„Ámen!”

„Hiszed, hogy ugyanazt teszi velünk, amit velük tett?”

„Ámen!” Ó, ó, most kezd szorosabban illeszkedni. Aha, kezd szorosan összeállni, kész vagyunk bezárni az ajtót. Rendben.

149 Aztán az ellenőr bezárja az ajtót. Mit csinál? Pecsétet tesz rá. Akkor odamegy, megragadja ezeket a kis fogókat, átnyúl oda ezen a kis dolgon és pecsétet rak rá. Jobb, ha nem töröd azt fel! Ha a vagon célállomása Boston, nem lehet feltörni. Ez börtönnel járó vétség lenne, feltörni azt a pecsétet, míg Bostonba nem ér. És az az ember nyithatja fel azt a pecsétet, akinek felhatalmazása van rá és egyedül csak ő. Így van. Ezt egy bizonyos vasúti társaság birtokolja, ez az ő pecsétjük. Ez a biztosítékuk, hogy a vagon meg lett pakolva, ez a vagon készen áll. Ez hozzájuk tartozik. Nem lehet „B&O”-t rakni a „Pennsylvania”-i vagonra. [B&O: Baltimore & Ohio vasúti társaság – a ford.] Kell, hogy el legyél pecsételve, és amikor ez el van pecsételve...

150 És amikor egy keresztény meg van rakva az Evangéliummal, betöltve Isten jóságával, Isten minden jó dolga benne nyugszik, nyitott szívvel, készen, hogy munkálkodjon, akarja, hogy legyen megfelelően elhelyezve, bármit megtesz, amit a Szent Szellem mond neki, átment a halálból az Életre, meg van szentelve a világ minden dolgától, Világosságban jár, ahogy a Világosság eljön hozzá és megy tovább, akkor készen áll. Akkor Isten bezárja a világ ajtaját mögötte, összekapja így és elpecsételi őt az ígéret Szent Szellemével. Halleluja! Meddig? A célállomásig. Ne tartóztasd fel őt a vasúti síneken és ne törd fel, hogy kinyisd és újra megnézd, hogy minden rendben van-e! Minden rendben van, csak hagyd békén! Az Ellenőr megvizsgálta. Meddig vagy elpecsételve? A megváltásod napjáig. Addig vagy elpecsételve.

151 „Nos, amikor meghalsz, Branham testvér, mi van akkor, miután meghalsz, azt mondtad, hogy neked az akkor is megvan még?” Neked az megvan örökre. Hol kezdődik az Élet? Az oltárnál. Éppen ott látsz egy picike árnyékot. És az az árnyék a Szent Szellem Pecsétje. Akkor ez az árnyékok árnyékának az árnyéka, ahogy a múltkor mondtam. De

amikor meghalsz, te csak mész tovább keresztül azokon az árnyékokon addig, amíg el nem jutsz a nedvességhez. A nedvességtől egy kis csordogáló forráshoz, a forrástól egy patakhoz, a pataktól egy folyóhoz, a folyótól az Isten szeretetének óceánjához, látod. Te éppen ugyanaz a személy vagy.

152 FigyeljeteK ide! Az öreg Saul, az öreg visszaeső, nem tudott eljutni Istenhez, mégsem volt elveszve. Biztos, hogy nem volt. Próféta volt, de egyszerűen csak Istenen kívül került. Ez az oka, testvérem, hogy azt mondtam: „Nem vagy elveszve.” Tehát akkor emlékezzetek, ő egyszerűen csak kikerült Isten akaratából, aztán az első dolog tudjátok, hogy nem tudott egyetérteni. Na most, talán nem kellett volna ezt mondanom. Rendben. Csak menjünk tovább egy boldog gyülekezettel ma este. Így aztán az első dolog, tudjátok, ó, aztán a... Ő ment az Urimhoz és Thummimhoz.

153 Tudjátok, hogy mi volt az Urim és Thummim: az a mellvért, az az efód, amit Áron viselt. És mindig úgy volt, Isten mindig természetfölötti Isten volt, természetfölötti módon válaszolt. Amikor egy próféta prófétált és azok a titokzatos fények nem világítottak át az Urimon és Thummimon, akkor ő tévedett. Amikor egy álmodó elmondta egy álmát és a fény nem csillant meg az Urimon és Thummimon, nem számít, hogy az mennyire jól hangzott, téves volt. Így igaz.

154 Nem érdekel, hogy pontosan hány doktori diplomád van és milyen nagy a szervezeted, amikor prófétálsz vagy prédikálsz és az nem eszerint az Ige szerint van, akkor helytelen vagy, testvér. Ez Isten Urimja és Thummimja. Amikor azt mondd, hogy nem voltál eleve elrendelve a világ megalapítása előtt, az nem fog felvillanni, mert a Biblia azt mondja, hogy el voltál rendelve. Amikor azt mondd, hogy az „Atya, Fiú, Szent Szellem,” nevében kellene bemerítkezned, az nem villan fel, mert a Bibliában soha, senki sem volt olyan módon bemerítve. Csak az Úr Jézus Nevében. Az nem fog felvillanni, tehát valahol valami baj van.

155 Tehát az Urim és Thummim nem válaszolt az öreg Saulnak és még csak álma sem lehetett. Olyan messzire került, hogy még csak álma sem lehetett. Tehát tudod mit csinált? Elment egy boszorkányhoz, ehhez az öreg boszorkányhoz, az öreg ördögdoktorhoz ott lent, egy boszorkánydoktorhoz. Azt mondta: „Tudsz jósolni?”

156 Az azt válaszolta: „Igen, de Saul azt mondta, hogy mindenkit megöl, aki jósol.”

157 Azt mondta: „Én majd megvédelek.” Úgy volt öltözve, mint egy szolga. Azt mondta: „Jósolj nekem és hozd elő a holtak világából azt, aki már átment innen!” Na most, figyeljétek ezt! „Hozd elő nekem Sámuelnek, a prófétának szellemét!”

158 És elkezdett jósolni. És amikor ezt tette, az arcára borult és azt mondta: „Isteneket látok feljönni.” Látjátok, ő pogány volt, „istenek,” kettő vagy három azokból, mint Atya, Fiú, Szent Szellem, vagy valami ilyesmi, tudjátok. Azt mondta: „Isteneket látok feljönni.”

159 Azt mondta, „Írd le őt nekem! Hogy néz ki? Milyen ő?”

160 Azt mondta: „Sovány és palást van a vállain.” Ő egy kicsit sem változott.

161 Azt mondta: „Ez Sámuel. Hozd őt ebbe a szobába, hozd őt elé!”

162 És figyeljétek, amikor Sámuel Saul elé jött, azt mondta: „Miért hívtál engem? Látom, hogy Isten ellensége lettél.” És figyeljétek! Nemcsak, hogy ő még mindig Sámuel volt, de fenntartotta még a prófétálás szellemét is. Mondjátok, hogy ez téves, mondja bárki, hogy ez téves; ez az Igazság! Ő még mindig próféta volt, mert prófétált, és azt mondta: „A csata ellened zajlik holnap, te és a fiaid el fogtok bukni a csatában holnap, és ez idő tájt holnap este már velem leszel.” Ugye, így van? Ő még mindig próféta volt!

Na most azt mondod: „Ó, de azt egy boszorkány tette.”

163 Rendben van, beszélni fogok neked Valakiről, aki nem boszorkány volt. Jézus egyszer fogta Pétert, Jakabot és Jánost, és felment a Megdicsőülés Hegyére és ott állt a hegy tetején. És Jézus... Isten elhelyezte az Ő Fiát; ahogyan én próbálom ezt... a múltkor este vettük, a fiú elhelyezése. És amikor ezt tették, ők körülnéztek és megértették, hogy ott áll Mózes és Illés. Beszélgettek, közösségben voltak. Nem kis fehér zászlóként lebegtek körbe, vagyis inkább kis fehér felhőként lebegtek körbe, hanem férfiak voltak, beszélgettek. Mózes eltemették egy jelöletlen sírba nyolcszáz évvel azelőtt. Illés pedig hazament egy szekéren, ötszáz évvel azelőtt. És itt voltak mindketten, még mindig annyira elevenen, mint egykor, ott állva beszélgettek Vele, mielőtt a Golgotára ment. Halleluja! „Elpecsételve a megváltásunk napjáig!”

164 Sietni fogok és azután zárunk, mert késő van és imádkozni fogunk a betegekért. Még vagy öt perc. A tizennegyedik vers, olvassuk, hadd olvassam újra a tizenharmadikat, hogy legyen egy háttér.

Akiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak beszédét, üdvösségetek evangéliumát...

165 Nos, emlékezzetek, milyen üdvösségük volt? Ezek az efézusi keresztények voltak. Ők... Most nézzétek csak, megfigyeltétek a korinthusiakat? Neki mindig azt kellett nekik mondani: „Amikor eljövök közétek, az egyiknek van nyelve, a másiknak van nyelve, valakinek zsoltára, valakinek próféciaja, valakinek...” Látjátok, semmit sem tudott nekik tanítani, mert mindig vágyakoztak *erre, arra, vagy amarra*. Ezeknek az embereknek ugyanaz a dolog megvolt, de nekik az egy rendben volt. Sohasem tanította a korinthusiakat ilyesmire, nem tudta, a gyülekezet nem volt rendben, hogy ezt tanítsa. Na most, ő ezeket az embereket tudta tanítani az igazi dologra.

...üdvösségetek evangéliumát, amelyben hittetek is, megpecsételtettetek az ígéretnek ama Szent Lelkével,

Aki záloga...

(Ó, ne menjünk el emellett!)

...záloga a mi örökségünknek, Isten tulajdon népének megváltatására

[angolul: a megvásárolt tulajdon megváltásáig – a ford.] *az Ő dicsőségének magasztalására.*

Hú!

166 Mi a Szent Lélek? Na most, ezután el fogom olvasni a hátralévő részt, igazán gyorsan, ha elviseltek még ennyire. Hol voltunk a múltkor este, Mike testvér? Ahol mind boldogok voltak, ó, minden csupa békesség, az tökéletes szeretet volt. Minden alkalommal, amikor *errefelé* jössz, leesel egy kicsit, lejjebb jutsz. Minden alkalommal, amikor teszel egy lépést, centikkel közelebb vagy. Amikor az eljut a földre, neked az árnyékok árnyékának az árnyékának az árnyéka van meg. Tehát ennyi Szent Szellem van benned. Ez szeretet. De, ó, valamire szomjazol.

167 Ó, nem akarnának az emberek, mármint az idős, idős emberek... „Mennyire szeretnék visszamenni és újra tizenöt, húsz éves lenni! Ó, mindent megadnék azért.” Mi haszna lenne számomra? Lehetnék tizenöt éves és mégis meghalhatnék ma este. Ez bizonytalan. Ha tizenöt éves vagy ma este, honnan tudod, hogy anyukád élni fog-e még vagy sem, mire hazaérsz? Honnan tudod, hogy hazaérsz-e? Honnan tudod, hogy életben leszel-e még holnap, ha tizenkét éves vagy, tökéletesen egészséges? Lehet, hogy meghalsz egy balesetben, holtan esel össze, bármi megtörténhet veled. Ez bizonytalan, látjátok. Semmi sem biztos itt. De vágysz arra. Mi az? Ez Az ott Fent, ami téged arra készítt, hogy vágyódj arra.

168 Na most, amikor belelépsz Ebbe, akkor Örök Életed van. Most mi teszi ezt? Ez a „zálog.”

169 Mi az, hogy zálogpénz valamire? Ha elmegyek hozzád, hogy vegyek egy autót, azt mondom: „Mennyibe kerül ez az autó?”

170 Azt mondod: „Branham testvér, ez az autó háromezer dollárba kerül.”

„Mennyi az előleg?”

„Nos, odaadom neked ötszáz dollárért.”

171 „Rendben, itt az ötszáz dollár. El fogom hozni neked a többi valamikor, hamarosan, amint tudom. Foglald le az autót!” Adok neked ötszáz dollárt; ez a zálog. Ugye így van?

172 Na most, foglald le azt; ez a „zálog,” ez az „előleg”.

...minekutána... megpecsételtetek az ígéretnek ama Szent Lelkével...

Az ígéret Lelkével... miután el vagy pecsételve... ami...

Mi? Mi az ígéret Pecsétje, a Szent Szellem ígéretének?

Aki záloga a mi örökségünknek, Isten tulajdon népének megváltására...

173 Mi ez? Ez az előleg. És, testvér... ó, ó, ó, ó, ó, prédikátorok! Ha ez az előleg, akkor milyen lesz az, amikor mindannyian odaérünk! Milyen lesz az? Ha ez a... Ha ez, amit most élvezünk, és annyira örülünk, hogy... Láttam kilencvenéves embert egyszerűen csak előrejönni...

174 Láttam egy öreg prédikátort, aki felállt az egyik este. Kijött, azt mondta... *Így* jött fel az emelvényre. És azt mondtam: „Ez az öregember fog prédikálni?”

175 Azt mondta: „Nos, dicsőség az Úrnak!” Egy öreg, színesbőrű testvér, jó nagy, hosszú prédikátorkabátban.

176 Azt mondtam: „Miért nem hagyják, hogy az egyik fiatal prédikátor prédikáljon? Az az öregember hogy tud egyáltalán prédikálni?”

177 Azt mondta: „Hát, testvérek, ma egész nap azt hallgattam, hogy a testvérek arról prédikáltak, hogy Jézus mit tett a földön. Én arról fogok beszélni, hogy Ő mit tett a Mennyben.” Az mondta: „A szövegemet a Jób 7:27-ből veszem, amikor régen a világ alapítása előtt Ő azt mondta, hogy a hajnalcsillagok együtt énekeltek és Isten fiai örömtől kiáltoztak.” Így kezdte. Azt mondta: „Ismeritek ezt, volt valami, ami akkor régen történt. Tudjátok...” És elkezdte előhozni, hogy mi történt a Mennyben. Elhozta a vízszintes szivárványig a második Eljövételkor. Körülbelül ekkor a Szent Szellem megragadta. Tehát úgy kellett őt oda kivezetni, körülbelül kilencvenöt éves volt. Egyszerűen csak *ilyen* volt, teljesen görnyedt és csak egy kis hajkarimája volt, tudjátok, *ilyen*. Kiment oda és elkezdett prédikálni, azt mondta: „Jippííí! Halleluja! Dicsőség!” Elkezdett így föl-le ugrálni. Azt mondta: „Ó, nincs elég helyetek itt számomra, hogy prédikáljak.” Leszállt onnan, le a padlóra és olyan erősen, ahogy csak tudta... És ez csak a zálog. Ó!

178 Mit csinál a Szent Szellem? Ó, ez egy jó hely, hadd olvassam el a következő fejezet első versét! Megtehetem? Rendben van? Mondjátok: „Ámen!” [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Rendben, a második fejezet első verse, gyorsan. Figyeljete!

Ti, akik...

Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt...

179 „Megelevenített titeket.” Mit jelent az, hogy *megelevenített*? „Élővé tett.” Szinte már véged volt, de Ő megelevenített, csupán csak a zálogpénzzel. Milyen lesz az, amikor igazán megkapod a teljes jutalékot kifizetve? Ó! Nem csoda, hogy Pál, aki felvitetett a harmadik édig, azt mondta: „Szem nem látta; fül nem hallotta; még csak nem is jutott be... nem is jutott el az ember szívéig, hogy Isten mit szán (mit tartogat) azok számára, akik szeretik Őt.” Milyen lesz az! Az aztán igazán kibeszélhetetlen öröm, dicsőséggel teljes! Hú! Titeket, akik egykor halottak voltatok a bűnben és vétkekben, Ő együtt megelevenített az árnyékok árnyékának az árnyékával. Milyen lesz az, amikor eljössz az árnyékok árnyékához, az árnyékba, aztán az árnyék a patakba, a patak a folyóba, a folyó az óceánba?

180 És milyen lesz az, amikor ott messze leszel a megváltásban, egy vadonatúj testtel, mindenestől fogva újra fiatalember lettél, vagy fiatalasszony, sohasem fogsz többé meghalni? Lenézel a Földre és azt gondolod: „Igazán jól esne egy kis szőlő, egy kis jó hideg víz, de tudod, nekem arra itt nincs szükségem. De egy nap Jézus eljön és ez az angyali test, ez a teofánia, amiben most élek...” Többé nem asszony méhén keresztül fog jönni, ez többé nem szexuális vágyakon keresztül fog jönni; de mivel Ő szexuális vágy nélkül született, én anélkül leszek feltámasztva, és Ő egy nap szólni fog és a Krisztusban

meghaltak felkelnek, és az a test, amiben egyszer éltem fel fog támadni egy megdicsőült testbe, és én járni fogok és beszélgetni és élni és gyönyörködni (halleluja!), élni fogok Örök eljövendő korokon át Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Hú! Tessék testvér, ez az Evangélium!

Annakokáért én...

181 Pál most csak elmondja, hogy mi ő. Elolvasom a hátralévő részt, és aztán imádkozunk a betegekért. „A tulajdonlásig, ez a zálog a tulajdonlásig, az Ő dicsőségének magasztalására.”

Annakokáért én is hallván a ti hiteteket...

(Hallottam, hogy hisztek ebben a dologban, hallottam, hogy igazán hisztek az eleve elrendelésben, az Örök Életben és megváltásban és ilyen dolgokban)

...az Úr Jézusban, és minden szentekhez való szerelmeteket,

Nem szűnöm meg hálát adni tiértetek, emlékezvén reátok az én könyörgéseimben;

Hogy a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek Lelkét az Ő megismerésében;

(Továbbra is csak jelentse ki Önmagát számotokra, mindig, növekedve kegyelemről kegyelemre, erőről erőre, dicsőségről dicsőségre. Nem visszacsúsza és... hanem dicsőségről dicsőségre, menjetek tovább. Továbbra is imádkozni fogok értetek.)

És világosítsa meg értelmetek szemeit...

182 Hú! Tudjátok, a Biblia azt mondja, hogy vakok voltatok és nem tudtátok. De Pál itt azt mondja: „Imádkozni fogok, hogy a megértésetek szemei...” Te a szíveddel értesz meg. Erről beszél ő. A szemeddel nézel, de a szíveddel látsz. Tudjátok ezt. Rendben. „Hogy a Dicsőség Istene...” Lássuk, a tizennyolcadik vers.

És világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok; hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között,

És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk...

(Hú! Azt mondják, hogy elment az erő? Az erő még meg sem érkezett.)

...akik hiszünk az Ő hatalma erejének a munkája szerint.

(Imádkozok értetek, akik hittetek az Ő hatalmának ereje szerinti munkában, hogy Isten öntse ki rátok az Ő erejét. Értitek?)

Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára, a mennyekben,

Felül minden fejedelemségen és hatalmasságon és erőn és uraságon és minden néven, amely neveztetik...

183 Ó, ó, ó! Mert... Nem, jobb ha nem... Bizonyára rászánhatnánk az este hátralevő részét erre.

...és minden néven, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következőkben is:

184 Mi az, hogy minden név? Minden személy minden neve hordozni fogja kinek a Nevét? [A gyülekezet mondja: „Jézusét.”] Az egész Menny Jézusról neveztetik. Az egész Gyülekezet Jézusról neveztetik. Minden Jézusról neveztetik, mert ez Isten egyetlen Neve, ami valaha is volt Neki. Őt hívják Jehovának: Jehova-Jireh, az Úr gondoskodik Áldozatról; Jehova-Raffa, az Úr az, Aki meggyógyít téged; Jehova... az Úr zászlója; Manassé és Jehova és különféle Jehovák. És hívták Hajnalcsillagnak. Hívják Atyának, hívják Fiúnak, hívják Szent Szellemnek. Hívják Alfának, hívják Omegának. Hívják Kezdetnek, hívják Végnek... Hívják Ágnak. Ó, hívják... Egyszerűen csak mindenféle címmel megszólítják, de Neki van egy Neve.

185 Erről beszélt Máté, amikor azt mondta: „Menjetek azért és tegyetek tanítványokká minden nemzetet, megkeresztelve őket a Névben.” Nem nevekben, „az Atya, Fiú, Szent Szellem Nevében.” Az Atya nem név, a Fiú nem név, a Szent Szellem nem név. Ez cím egy Névhez. Ez három tulajdonságnak a Neve, ami az egy Istenhez tartozik. Mi volt az Ő Neve? Az Angyal azt mondta: „Nevezd az Ő Nevét...” [A gyülekezet azt mondja: „Jézusnak.” – a szerk.] „...mert Ő fogja megszabadítani a népet annak bűneiből.” Ez az oka, hogy mindannyian ezen a módon merítkeztek be a Bibliában. Így merítette be Szent Augustin Anglia királyát, körülbelül százötven, kétszáz évvel Krisztus halála után, Jézus Krisztus Nevében. Rendben.

Felül minden fejedelemségen, és hatalmasságon, és erőn és uraságon és minden néven, mely neveztetik, nemcsak ezen a világon, hanem a következőkben is.

És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek fölötte az anyaszentegyháznak fejévé,

Mely az Ő teste...

186 Na most, ha a testemnek hatalma van minden felett, akkor ami a testem, az vagyok én. Ugye, így van? Ez az, ami vagyok, ez az, ahogyan engem ismertek. Ugye? Nos, akkor mindazt, ami Isten volt, beletöltötte Jézusba, mert Ő volt az Istenség teljessége testileg. Így van? És mindazt, ami Jézus volt, beletöltötte a Gyülekezetbe: „Ezeket a dolgokat, amiket tesztek, ti is tenni fogjátok mindet. Sőt ezeknél nagyobbakat is fogtok tenni, mert Én az Atyához megyek.”

Mely az Ő teste, teljessége Őnéki, aki mindeneket betölt mindenekkel.

187 Ó, mennyire szeretem ezt! Mennyire szeretem! A múltkor olvastam egy könyvet, amit arról az útról írtak, amikor elmentem Afrikába szolgálni. Azelőtt még sohasem olvastam. Hányan olvastátok azt a könyvet, hogy *A próféta meglátogatja Afrikát*? Abban láttam egy képet egy kis indiai fiúról. Hányan láttátok azt a képet?

188 Hallottam, hogy egy bizonyos evangélista, aki imádkozott a betegekért körülbelül tizenöt évig, vagy még több, azt mondta: „Soha életemben nem láttam egy csodát sem megtörténni.” Azt mondta: „Láttam, hogy emberek, akiknek állításuk szerint fejfájásuk volt, felépültek. Láttam embereket, akik azt mondták, hogy fáj a hasuk, felépültek, és így tovább. De egy csodát, valami megteremtve, valami létrehozva...”

189 Erre a fiúra gondoltam, hogy ott kellett volna állnia és látnia ezt. Annak az indiai fiúnak a lába körülbelül *ilyen* nagy volt, az egyik. A másik egy normális láb volt, mint egy embernek a lába. És ha megfigyelitek, a merevítője... volt egy cipője, kb. harminchat vagy harmincnyolc centi magas, ilyen. Volt egy vaslemez az alján. A cipője két hosszú állványra volt fogatva. Feljött oda, ahol én álltam, felvezették oda. Két mankója volt. Tette ezt a nagy vas cipőt és úgy csörömpölt. Ránéztem a lábára, az *ilyen* nagy volt.

190 Na most, azok az emberek, mohamedánok. Emlékeztek, amikor a múlt vasárnap felolvastam nektek, hogy az újságban mit írtak? Pont' itt van nálam, az egyik Afrikából visszatérő misszionáriusunk, Stricker testvér küldte nekem. Van itt egy cikk, hogy hogyan hátrált meg Billy Graham ebben. Pontosan. Hagyták, hogy a mohamedánok egyenesen a tengerbe szorítsák őket. Mi a baj? A misszionáriusok elhagyják a missziós mezőt. Mi haszna van tovább maradni? Kiűzik őket.

191 Szeretem Billy Grahamet és azt gondolom, hogy Istennek egy csodálatos embere. De amit Billy Grahamnek tenni kellett volna az az, hogy felveszi a kesztyűt és azt mondja: „Várj egy percet...” Ha néhányan ezek közül a magukat megkeményítő baptisták közül engedték volna neki, hogy ezt tegye, hiszem, hogy ő megtette volna. Hiszem, hogy Billy Graham Isten embere. De ha azt mondta volna: „Várj egy percet! Én az Evangélium szolgálója vagyok. Hiszed az Ószövetséget és azt mondod, hogy Jézus nem volt más, csak egy ember. Kihívlak titeket egy vitára.” Nem hiszem, hogy el kellene fogadnunk az ördög kihívásait, nem uram, de én felvettem volna a kesztyűt és azt mondtam volna: „Találkozzunk, te meg én! Teológiai doktor vagyok,” – Billy Graham teológiai doktor, – „hadd intézzek feléd egy kihívást ebben, hadd bizonyítsam neked, hogy Jézus volt a Krisztus. Na most, amikor az isteni gyógyításról van szó, nekem nincsenek ilyen ajándékaim, de van néhány testvérünk, akiknek van. Tehát ha ki akarod hozni ide azokat az embereket, csak hadd hívjam az egyikőjüket, Oral Roberts-et vagy valakit, valakit, akinek van egy nagy szolgálata, ami igazán elérne oda. Gyere át oda és aztán lásd meg, mi történik! A kereszténység nem az, aminek te gondolod.”

192 Tehát most mindenki csalódott, mert ő csak elsétált onnan és otthagyta. Természetesen nem hiszek abban, hogy az ördög adjon neked egy kihívást. Én is csak úgy az arcába köptem és elsétáltam tőle. Így igaz. De amikor oda jutunk, ahol... Billy úgy intézhette volna, hogy az a mohamedán csak egy kis mákszemnek érezze magát. Vehette volna a Bibliát és vehette volna az Ézsaiás 9:6-ot, azt mondva: „Kiről beszél ő? 'Gyermekek születnek nekünk, Fiú adatik nekünk.' Ki volt ez az Ember? Ki volt az, Akiről ő beszélt? Ki volt ez a Próféta? Ki volt ez a Messiás, akinek el kellett jönnie? Mutasd meg nekem, hogy

Ő hol mutatta be Magát Mohammedben! 'Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése Rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.' Mutasd ezt meg nekem Mohammedben! Hogyan kiáltott Ő: 'Én Istenem, Én Istenem, miért hagytál el Engem? Átlyukasztották Kezemet és Lábamat.' és így tovább. Mutasd meg nekem a saját igédben, a saját szövetségedben!" Nos, jó erősen elpáholhatta volna azt a mohamedánt, míg végül azt sem tudta volna, hogy hol van. Így igaz.

193 De amikor továbblapoztam az újságban attól, ami fáj, valamitől megdobbant a szívem. Amikor azt írták: „Habár Billynek meg kellett hátrálnia és visszakozott, mégis hogyan mondhatják azok a mohamedánok, hogy ez téves, amikor ott volt William Branham tiszteletes Durban-ben, Dél-Afrikában, vitathatatlan csodák csodák után, isteni erő, amikor egyszerre tízezer mohamedán borult arcra és adta át az életét Jézus Krisztusnak.” Teljes mértékben. Ők tudnak erről. Azok a fundamentalisták tudnak erről. Nekem ne mondjátok!

194 Egyszer az egyikőjük eljött Jézushoz, azt mondta: „Rabbi!” Tudjátok, egy farizeus volt, azt mondta: „Rabbi, tudjuk, hogy Te egy Istentől jött Tanító vagy. Tudjuk ezt. Tudjuk, mert egy ember sem teheti ezeket a dolgokat, hacsak nincs vele Isten. Megértjük. Tudjuk ezt. De egyszerűen nem vallhatjuk meg, látod, mert ha megtennénk, nos, akkor kiraknának minket a gyülekezetből. Látod, elvesztenénk a presztízsünket.” És így Jézus kezdte neki elmondani, hogy újjá kell születnie.

195 Azzal a mohamedán fiúval kapcsolatban, amikor ott állt, ott van a képe. A fényképezőgép nem fog hazudni. Ott áll egy vascipőben, az egyik lába sokkal rövidebb, (kb. harminchat centivel) mint a másik. Megkérdeztem: „Beszél angolul?”

196 „Nem, uram.” Nem tudott angolul. A tolmács azt mondta: „Nem beszél angolul.”

„Mióta vagy így?” A tolmács megkérdezte.

„Születése óta.”

„Tudod egyáltalán mozgatni a lábadat?”

„Nem, uram.”

„Hiszel Jézus Krisztusban?”

Azt mondta: „Mohamedán vagyok.”

Megkérdeztem: „Elfogadod Jézus Krisztust, ha meggyógyít téged?”

197 „Elfogadom Jézus Krisztust Megváltómnak, ha meggyógyít engem.”

198 „Ha meggyógyítja ezt a lábadat és olyan lesz, mint a másik, elfogadod Őt?”

„Igen.”

199 „Nos, Istenem, mit fogsz tenni?” Ez a következő dolog; minden kérdés meg lett válaszolva. Mike testvér, ez az az érzés. Csak vártam egy percet, hogy lássam, mit fog Ő mondani. Odanéztem és láttam, hogy a fiú úgy jár, mintha csak falak mellett menne. Megkérdeztem: „Hányan fogják közületek, mohamedánok közül elfogadni ezt? Itt van egy

mohamedán fiú, nézzétek, itt áll.” Azt mondtam: „Ti orvosok, akarjátok megvizsgálni? Itt áll.” Ó, akkor tudod, hogy hol állsz. Látod, tudod, hogy hol állsz. Senki... Ott volt.

200 Mondtam neki: „Gyere ide, fiam!” És hozták; itt jött. („Tamm-tamm.”) Azt mondtam: „Úgy tűnik körülbelül harminc-harmincöt centivel rövidebb. Körülbelül *ennyivel*.”

„Igen.”

201 Azt mondtam: „De Jézus Krisztus, Isten Fia meg tudja őt gyógyítani. Ti, mohamedánok fogtok hinni és elfogadjátok Őt személyes Megváltótoknak?”

202 Több ezer fekete kéz emelkedett fel egyszerre. „Nos, Uram, most itt az idő.” Azt mondtam: „Mennyei Atyám, ha valaha válaszoltál nekem, válaszolj most, ez a Te Dicsőségedre, Teérted van. Imádkozom, hogy gyógyítsd meg ezt a fiút.” Csak így imádkoztam fölötte.

203 Azt mondtam: „Vedd le a cipődet!” A tolmács igen furcsán nézett rám. Azt mondtam: „Vedd le a cipődet!” Kifűzte. Mert már láttam a látomásban, hogy mi fog történni. Levette azt a dolgot. Amikor letette és odajött hozzám, mindkét lába teljesen normális volt, mind a kettő úgy ment, mintha új lenne. Azt mondtam: „Szeretnél föl-le járkálni?”

204 Elkezdett sírni és föl-le járkálni, nem is tudta, hogy mit tegyen. Így járkált és azt mondta: „Ó, Allah! Allah!”

Azt mondtam neki: „Jézus! Jézus!”

Ó, ó, ó! Aztán: „Ó, Jézu! Jézu!” Valahogy így: „Jézu! Jézu!”

Azt mondtam: „Van bármi kérdés? Bármi kérdés?”

205 Julius Stadsklev, hányan ismeritek? Stadsklev testvér eljött ide a gyülekezetbe; csak épp elment Németországba. Azt mondta: „Csak egy percre, Branham testvér, csak egy percre!” Hogy hozzon gyorsan egy fényképezést. „Csinálhatunk róla egy képet?”

Azt mondtam: „Csak tessék!”

206 „Gyere ide, állítsd *ide* a cipődet.” Így állt, ott fényképezték le a fiút, mindkét lába teljesen normális és egyenes, amennyire csak lehet. Ott volt a régi cipője és merevítője, *így* ni.

207 Azt mondtam: „Közületek, mohamedánok közül, hányan utasítjátok el Mohamedet, mint prófétát, és hiszitek, hogy Jézus Isten Fia és fogadjátok el Őt, mint személyes Megváltótokat?” Tízezer kéz emelkedett a levegőbe. Halleluja! Nem akarnak egy...

208 Megpróbálják ezt visszatartani, mert, mi „szent hempergők” vagyunk, így hívnak minket, látjátok. De Isten akkor is ugyanúgy mozdul. Elhelyezi a Gyülekezetét. Felette bőségesebben megteszi, mint ahogy mi valaha el tudnánk gondolni vagy meg tudnánk tenni. Ő ugyanannyira Isten ma este, mint bármikor is volt.

209 Tehát, kis barátaim, hadd mondjak most nektek valamit. Drága, kedves népem, ti itt ezen a földön és a többiek a kazetták földjén, ami tengerentúlon van, vagy bárhol is, ne

féljete! Minden rendben van. Az Atya Isten a világ megalapítása előtt tudott mindenről, ami történni fog. Minden pontosan együtt munkálkodik. Szeretitek Őt? Tartsátok a szíveteket helyesen!

210 És emlékezzetek, amikor ez a lélegzet átmegy ebből az életből és ti, idősebb emberek vagy fiatal emberek és ti, anyukák, amikor látjátok a kisbabáitokat, azt a kislányt, aki meghalt, amikor még nyolc napos sem volt, vagy öt napos, ő egy gyönyörű fiatalasszony lesz, amikor meglátjátok. Az az idős nagypapa is, aki annyira összegörnyedt, már alig látta, hogy hová megy; amikor meglátod őt, nagymama, akkor egy csinos fiatal ember lesz, ugyanolyan fiatal, mint húszévesen, épp' ifjúsága ragyogásában. És örökké olyan lesz. Megérintheted a kezét, kezét foghatsz vele. Meg fogod ölelni őt, de többé már nem lesz „férjecske”; „testvér” lesz. Ó! Annyira sokkal több lesz, mint „férjecske.” Azt gondolod, hogy szeretted? Biztos' úgy volt. De ez a *fileó* volt; várj, míg megkapod az *agapét*! Várj, míg az az igazi, isteni szeretet megragad, és akkor meglátod, hogy mi az. Ez itt csak olyan, mint egy régi, füstölgő szeméttelap; ez nem jó, semmi nincs ebben. Az egyetlen dolog, amit most javaslok, hogy tegyetek, barátaim...

211 Egy kicsit később fogok... Szeretnétek, hogy átvegyem a másik két fejezetet valamikor? Az Úr... Pihennem kell egy kicsit még Chautauqua előtt. Na most, nem prédikálhatom ezeket a dolgokat azokon az összejövedeleken. Túl sok... túl sok különféle hitvallás van, látjátok. Ez csak a gyülekezet, magában. Értitek? Nem tudok... Itt jogom van azt prédikálni, amit csak akarok. Ez az én imaházam, látjátok, és én elmondom nektek. Tehát hiszem, hogy azok az emberek meg vannak mentve. Igen, uram, igazán úgy hiszem. De, ó, mennyivel jobb úgy járni, hogy tudod, hogy hová mész. Mennyivel jobb tudni, hogy mi az, amit teszel, látjátok, ahelyett, hogy bukdácsolnál és botorkálnál tovább. Csak álljunk fel a Világosságban és járjunk a Világosságban és tudd, hogy hova tartasz! Így igaz. Az Úr legyen veletek!

212 És ha még nem lettetek itt mindannyian megfelelően elhelyezve... Lehet, hogy nem vagy más, csak egy háziasszony. Nos, azt mondod: „Branham testvér, soha életemben nem tettem semmit. Nem vagyok prédikátor.” Nos, talán Isten azért hozott ide téged, hogy családot legyen és gyermekeket nevelj, és a családot gyermekeiből talán újabb családok és gyermekek lesznek, ahol lesz egy prédikátor, aki egy millió lelket vezet Krisztushoz. Neked itt kellett lenned. Céllal vagy itt. Tudtad ezt?

213 Nos, azt mondod: „Mindössze annyit tettem, hogy boronáltam ezeket az öreg rögeket. És minden este kimentem, nem tudtam, hogyan gondoskodjam a gyermekeimről. Láttam, hogy szegény kispajtásoknak nincs cipőjük. Ültem és sírtam. Van egy kis szekerem és nagyival elmentünk gyülekezetbe.” Ne aggódj, testvér! Csak szeresd Őt továbbra is, Neki célja van veled! Csak maradj úgy, ahogy vagy, csak menj tovább! Érted? Lehet, hogy soha egyszer sem prédikálsz, de talán a dédapja leszel valakinek, aki prédikálni fog.

214 Tudtátok, hogy Isten beszámította (Lássuk csak, hogy hívták?) Lévinek, hogy tizedet fizetett, mikor Ábrahám ágyékában volt, amikor találkozott Melkisédekkel? Hányan tudjátok ezt? Lássuk csak, Ábrahám nemzettek Izsákot, Izsák nemzette Jákóbot, Jákób nemzette Lévit; ami apa, nagyapa, dédapa. Mikor még a dédapja ágyékában volt, a magjában, a Biblia beszámítja neki, hogy tizedet fizetett Melkisédeknek. Ó, ó, ó, ó! Testvér! Ó, én...

215 Van egy kis angol, aki megtért odaát Angliában az egyik este, azt mondta: „Annyira bódog vagyok! Annyira bódog vagyok!”

216 Igen, annyira boldog vagyok, hogy tudhatom, hogy ez igaz! És egy dicsőséges nap, nem tudom, hogy mikor lesz az a nap, de ha ez egy látomás volt, nem mondom, hogy ott voltam. Emlékezzetek, mindig tartsátok észben, akiknek megvannak ezek a kazetták, tegyenek ugyanígy! Vajon látomásban voltam, vagy elvitettem Szellemben, nem tudom. De ez éppen annyira valóságos volt, mint ahogy *így* fogom Neville testvért, épp’ ilyen valóságos. Láthattam őket és beszélhettem azokkal az emberekkel. És ott állt az első feleségem, ő nem azt kiáltotta, hogy „férjem”, azt mondta, „drága testvérem”.

Ott állt egy lány, akivel sokat sétáltunk évekkal ezelőtt.

217 Talán a rokonai közül itt ülnek néhányan, Alice Lewis Uticából, egy nagyon jó, nemes, keresztény lány. Kicsit későn házasodott és az első gyermeke születésekor belehalt a gyerekszülésbe. Alice Lewis, bementem a ravatalozóba, hogy lássam őt. Épp’ akkor értem haza, hallottam, hogy meghalt. Elsétáltam oda, senki sem volt a teremben, megkérdeztem: „Van itt valaki, akit úgy hívnak, hogy Mrs...” Az ő neve Emmerke volt. Hozzáment egy rendes keresztény fiúhoz, és ő egy rendes keresztény lány volt. Voltam azzal a lánnyal mindenfelé, mindenféle helyeken, meg minden. Csak mint kölykök, tizenhét-tizenkilenc évesen, mindenfelé, egy rendes keresztény, sohasem tudtam róla semmit mást, csak igazi kereszténységet. És én egy bűnös voltam, de mentem vele. Bementem... És a férje egy újjászületett keresztény volt, igazi férfi. És nem tudtam... Tudtam, hogy meghalt, láttam az újságban. És elmentem és ők mondták nekem. Bementem oda, és megkérdeztem: „Itt van Mrs. Emmerke?”

Azt mondták: „Billy, pont’ ott van a szobában.”

218 Bementem és megálltam a koporsó mellett. Azt gondoltam: „Alice, voltam a legsötétebb helyek mélyén, voltam sötét utakon. Együtt sétáltunk az utcákon és átmentünk a folyón, ahol azok a régi sétahajók voltak, leültünk és hallgattuk a gőzorgona zenéjét. Ott mászkáltunk föl és alá, micsoda hölgy voltál! Mennyire köszönöm Istennek az életedet! Pihenj, drága testvérnőm, pihenj Isten békességében.”

219 És azon az estén a látomásban odaszaladt hozzám. Azt mondta, „áldott testvérem”, és megölelt. Ó! Ó, testvér, testvérnő, ez megváltoztatott engem. Soha többé nem tudok ugyanaz lenni. Ez annyira valóságos! Ez egyszerűen annyira valóságos, mint ahogy rátok

nézek, annyira valóságos. Tehát, ott nincs semmi félelem. Lehet, hogy meghalok, mielőtt az este véget ér.

220 Szeretném felnevelni a kisfiamat, aki ott van hátul, Józsefet. Szeretném látni őt a szószéknél, amikor vehetem ezt a Bibliát... amikor eljutok oda, hogy látom Józsefet a szószéknél prédikálni fiatalemberként, betöltve Szent Szellemmel, felkenve Isten Szellemével. És hiszem, hogy ő próféta lesz. És azon a napon, amikor láttam őt, hat évvel azelőtt, hogy megszületett volna, emlékeztek, mondtam nektek, hogy jönni fog. Emlékezzetek, hogyan neveztem őt, pont' ott az oltár mellett, nem is tudtam, hogy mit mondok, de gyerekbemutatást tartottunk és azt mondtam: „József, te próféta vagy.”

221 És a múltkor kint álltunk az udvaron, odajött hozzám és azt kérdezte: „Apa, Jézusnak olyan keze van, mint a tiéd?”

És azt mondtam: „Nos, igen, fiam. Miért?”

222 Azt mondta: „A biciklimen ültem és Sarah-t vártam,” – a kis nővérét – „hogy hazajön az iskolából.” Ott ült kint. Nem engedném, hogy kimenjen az útra, ott ült hátul *így*. Azt mondta: „Felnéztem, és egy olyan kezet láttam, mint a tiéd, fehér ingben fölém tartva.” És azt mondta: „Felment. Ez Jézus keze volt, ami felment?” Ránéztem anyára, anya rám nézett. Elmentünk Mrs. Woods-hoz. Ő most itt ül, akárhol is van. Keresztül-kasul kérdegettük, oda-vissza és minden módon, ahogy csak tudtuk. Egy látomás volt. Ő látta azt. Amikor megláthatom azt az időt, hogy a kis József ott áll... Remélem, hogy megélem, hogy látom őt megházasodni, ha Jézus még vár.

223 És én idős ember vagyok, ősz szakállam van körben az államon. Elvezettem... Szeretnék még két- vagy hárommillió lelket Krisztushoz vezetni, ha megtehetem. Elszántam magam, hogy prédikálom az Evangéliumot, a föld minden szegletében. Igen, uram. Tehát, Isten segítsen, hogy ezt megtehessem. Tehát, amikor megláthatom azt az időt eljönni, Mike testvér...

224 Láthatom az időt, anya, Méda, így hívom őt, az én kedvesem, látjátok, ő... öregsünk, őszül a haja, és látom, ahogy távolodunk, hervadunk.

225 Rebeka, annyira hálás vagyok Rebekáért. A zenetanára azt mondta nekem a minap este: „Ha így folytatja tovább, Branham testvér, nehéz megmondani, mi minden lehet még belőle.” Látjátok, halad a zenével. Azt szeretném, hogy... és szeretném... Szeretném, hogy Sarah az orgonánál legyen, Becky a zongoránál, és szeretném, hogy József a szószéknél.

226 Ha láthatom ezt megtörténni, én és anya bebotorkálunk, én a kis botommal, az egyik este eljövünk itt az úton, benézhetek oda és láthatom, hogy a fiam ott áll Szent Szellemmel felkenve, ugyanezt az Evangéliumot prédikálva. Szeretném venni ezt a régi Könyvet, azt mondani: „Fiam, itt van, Ez a tiéd. Állj meg Ezzel és ne alkudj meg egyetlen Igén sem! Maradj pontosan ezzel, drágám! Ne érdekeljen, nem számít, hogy ki van ellened, Isten veled lesz. Prédikálj minden Igét úgy, ahogy az Oda van írva, és apa

találkozni fog veled odaát, a folyón túl.” Szeretném a feleségemet átölelni, karomba venni és átmenni a Jordánon túlra.

227 Istenem, hadd maradjak hűségesen a missziós mezőn addig az időig! Engedd meg nekem! Nem számít, hogy mibe kerül, vagy milyen sok, mit teszek, *ez*, vagy *az* vagy *amaz*. Hadd maradjak hűséges és igaz az élő Isten Igéjéhez, hogy amikor elérkezik az a nap és átmegyek oda, átnézhetek oda és azt mondhatom: „Hát itt vagytok! Ó, drága barátom, drága testvérem, drága testvérnőm!”

228 Fiatal prédikátorok, menjetek a missziós mezőkre, maradjatok az igában! Mind, ti fiatal prédikátorok, ne üldögéljete! Ne csak üldögéljete, semmit sem téve! Menjetek ki, és nyerjete lelkeket! Csináljate valamit! Menjetek, mozduljatek, ne álljatek meg, ti ott, fiatal prédikátorok! Isten áldja meg a szíveteket!

229 Arra emlékeztet engem, amikor ilyen idős voltam, úgy hiszem talán egy kicsit fiatalabb is, mint ő. Körülbelül csak huszonvalahány éves voltam, amikor lefektettem itt azt a sarokkövet. Emlékszem kék zakót hordtam és fehér nadrágot. Ott álltam, és lefektettem azt a sarokkövet körülbelül harmincegy évvel ezelőtt. Látjátok mennyi idős voltam? Még csak voltak fiú voltam. Ott álltam, és lefektettem a sarokkövet. És nem kötöttem kompromisszumot egyetlen Igén sem. Megtartottam pontosan úgy, ahogy lefektettem a sarokkövet. Ott van a bizonyosságom, ott fekszik, a Biblia hátlapjára írtam azt, kitéptem és lefektettem abba a sarokkőbe és az még mindig ott van. És legyen ez Isten Örök Szavának lapjaira írva a Mennyben. Hadd álljak meg végig hűségesen!

Hajtsuk meg a fejünket most egy percre imádságban!

230 Bezárva ezt az estét, zárva ezeket, egy fejezetet, amit nem vettünk végig... Vennetek kellene a másikat, hogy hogyan megy tovább és helyezi el a Gyülekezetet a maga helyére. Majd átveszem veletek valamikor, ha az Úr akarja. Egy kicsit pihennem kell most, mielőtt elmegyek oda Chautauqua-ba, egy másik nagy összejövetelre. Aztán átmegyek onnan Oklahomába, onnan Klamath Falls-ba, aztán Klamath Falls-ból le Kaliforniába, fel Yakimába, nem jövök vissza augusztus 15-ig.

231 De figyeljete, hadd kérdezzek tőletek valamit. Ha történne valami veletek vagy velem, mielőtt eljön az az idő, ha átmennék a folyón arra a földre, vagy te átmennél azelőtt az idő előtt arra a földre, érzed-e ma este azt a bizonyosságot, hogy találkozni fogunk ott, azon a helyen? Ha igen, emeld fel a kezed, és mondd: „Érzem a bizonyosságot a szívemben.” Isten áldja meg a szívedet! Isten áldjon meg! Ha van valaki, aki nem érzi azt a bizonyosságot, hogy ott lesz, mondanád: „Emlékezz meg rólam, Branham testvér, hogy legyen meg ez a bizonyosságom!” Emeld fel a kezedet! „Én is ott akarok lenni.” Isten áldjon meg, hölgyem! Isten áldjon meg!

232 Mennyei Atyánk, Eléd hozzuk ma este ezt a gyülekezetet. Amennyire tudom, minden kéz fel volt emelve, mindenkié, kivéve egy személyt, van egy drága lélek ott hátul. Csak egy kicsit megfáradt, hogy vajon át tud-e menni arra a földre, hogy van-e elég isteni

szeretet a szívében, annak a drága asszonynak a szívében, hogy ha elmenne arra a földre, ha ma este haldokolna, átvinné-e fáradt lelkét az Isten Ígéret Földjére?

233 Mennyei Atyám, ahogy itt álltam ennél a szószéknél és prédikáltam és izzadtam és kiáltottam és könyörögtem és győzködtem, hadd kérjelek Téged még egyszer, Uram, hadd kérjelek a testvérnőmért ott hátul, Istenem, helyezd az ő szívébe ma este, azt az isteni szeretetet, Isten Szent Szellemét, azt a békességet, ami meghalad minden értelmet, hogy megkaphassa a Te Szellemedet, legyen elpecsételve a Szent Szellemmel addig a napig. Szeretném őt meglátni, Uram, amikor átmegyünk a hídon. Ha van az a kíválságom, hogy átmehetek, ha az a valóság, amit mutattál nekem és átmegyek oda, szeretnék ott találkozni vele, látni őt, ahogy odaszalad, megragadja a karomat és azt mondja: „Drága testvérem, ez azon az estén volt, amikor Valami azt mondta nekem, hogy emeljem fel a kezemet, amikor végére értél az Efézusi levélről szóló prédikálásnak. Felemeltem a kezemet és valami történt velem ezután. Itt vagyok. Most már örökké fiatal vagyok.” Istenem, add meg ezt ennek a drága személynek!

234 Azok, akik felemelték a kezüket, hogy el lettek pecsételve a Szent Szellem által, Isten Szelleme van rajtuk, megkapták a Szent Szellemet, el vannak pecsételve azzal az isteni szeretettel a szívükben. Mennyire hálásak vagyunk értük Neked.

235 Tudom, Atyám, hogy ezek a kazetták kimennek a világba. Sok mikrofon nyúlik a szószék fölé, ami azt jelenti, hogy készítik a kazettákat, forognak ott hátul, a Hang ki fog menni különböző földekre a világban, szerte a világon, húsz vagy harminc különböző nemzet fogja hallani ezt. Imádkozom minden személyért, aki hallgatja ezt a kazettát, akinek nincs meg az Örök Élet reménysége, akinek nincs meg a Szent Szellem keresztsége, hogy hadd jöjjön el Az az ő szíveikre kedvesen. Add meg ezt, Urunk!

236 És talán, ha soha az életben nem látom őket, amikor átmegyek arra a földre, hadd fussanak oda hozzám és ragadjanak meg, (én is megragadom őket, és azt kiáltjuk egymásnak: „Drága testvér!”) azt mondva: „Hallottam a felvételt az Efézusiakról, hogy Isten hogyan rendelt el bennünket Örök Életre és ez volt az a kazetta, amiből elfogadtam Isten Hangját és a Szent Szellem elpecsételt Isten Királyságába.” Add meg ezt, Atyám!

237 Gyógyíts meg minden beteget és gyengélkedőt! Végy dicsőséget Magadnak, mert mindezeket Rád bízuk, minden erőfeszítést a Te Fiad, Jézus Nevében. Ámen.

238 Van itt bárki, aki beteg és szeretné, hogy ráhelyezzük a kezünket és imádkozzunk érte? Felemelnéd a kezedet? Rendben. Idejönnél most csendben, egyenesen az oltárhoz, és állj itt egy kicsit, amíg Neville testvér jön az ő...

239 Ó, úgy tűnik, a betegekért való imádkozásnál egyszerűen úgy néz ki, eljutunk oda, ahol megtudod, pontosan hol állsz. Isten tud mindezekről.

240 Amikor hallom azt az éneket... Emlékezzetek, ha éltek, amikor én elmegyek, játsszátok le ezt nekem: *Higgy, ó csak higgy!* Emlékezzetek, én nem vagyok halott, nem leszek messze tőletek, ezt hallgatva. Nem tudok meghalni; Jézus Örök Életet adott

nekem, fel fog engem támasztani az utolsó napon, találkozni fogok veletek. És ha ti fogtok elmenni, én ugyanezt fogom hinni felőletek. Hiszem, hogy újra látni fogjuk egymást.

241 Látom, itt áll egy ősz hajú drága hölgy. Ön keresztény? Be van töltve az Ő Szellemével, várva az Eljövételét, itt állva kint, várva, hogy jöjjön el a Hajó. Ámen. Ó, testvérnő...
